

ตัวละครหลายมิติในนวนิยายแปลเรื่อง “คดีฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง” ของเดวิด แกรนน

Round Characters in David Grann’s Translated Novel “Killers of the Flower Moon”

เจ็อง ถิ หั่ง¹

Truong Thi Hang

Received: July 5, 2024/ Revised: October 22, 2024/ Accepted: November 15, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของตัวละครหลักในนวนิยายแปลเรื่อง “คดีฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง” ของเดวิด แกรนน โดยอาศัยกรอบคิดของอี เอ็ม พอร์สเตอร์ (1974) เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ผลการศึกษาทำให้ทราบว่า ตัวละครหลักในเรื่องมีทั้งหมดสามตัว ได้แก่ มอลลี เบิร์กฮार्ट เฮล เค เบิร์กฮार्ट และเออร์เนสต์ เบิร์กฮार्ट ซึ่งล้วนเป็นตัวละครหลายมิติและมีพลวัตด้านลักษณะนิสัยไปตามอายุและประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคน มอลลีเป็นชาวอินเดียนแดงเผ่าโอเซจที่สุขุมลึกซึ้ง มีความผูกพันกับชนเผ่า และรักครอบครัว เฮลเป็นชาวอเมริกันผิวขาวที่มีบุคลิกย้อนแย้ง ด้านหนึ่งเขาเป็นคนอดทนอดกลั้นและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ขณะเดียวกันก็เป็นคนเจ้าเล่ห์และมีนิสัยเหี้ยมโหด เออร์เนสต์มีสถานภาพเป็นหลานของเฮลและสามีของมอลลี แม้จะเป็นบุรุษที่อ่อนแอไม่มั่นคง แต่ความรักที่เขามีต่อภรรยาคือรักแท้

คำสำคัญ: คดีฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง เดวิด แกรนน
นวนิยายแปล ตัวละครหลายมิติ

¹ รองศาสตราจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (Associate Professor, Faculty of Humanities and Social Science, Lampang Rajabhat University),
Email: truongthiHang.vn@gmail.com

Abstract

The purpose of this research was to study the personality traits of the main characters in David Grann's translated novel *Killers of the flower Moon*, using the framework of E. M. Forster (1974) as a guideline for analysis. The results of the study revealed that there were three main characters in the story: Mollie Burkhart, Hale K. Burkhart, and Ernest Burkhart, all of whom are round characters with dynamic traits based on each person's age and life experiences. Mollie is a deeply sober Osage Indian with tribal ties and a loving family. Hale is a white American with a paradoxical personality. On the one hand, he is tolerant and generous, but at the same time, he is a cunning person and has a ruthless personality. As Hale's grandson and Mollie's husband, Ernest is a frail and unstable man. Yet his love for his wife was true love.

Keywords: Killers of the Flower Moon, David Grann, Translated novel, Round character

บทนำ

สหรัฐอเมริกาเป็นดินแดนพหุวัฒนธรรมที่พลเมืองประกอบด้วยกลุ่มชนซึ่งมีความหลากหลายด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ทั้งนี้ สืบเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลกลางในช่วงแรกที่พ้นจากการเป็นอาณานิคมของอังกฤษ ได้อนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยและทำมาหากินในดินแดนอย่างอิสระ (Pramoj, 2002: 119) ถึงแม้ว่านโยบายดังกล่าวจะช่วยให้อเมริกามีกำลังในการพัฒนาประเทศอย่างรวดเร็ว แต่ขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมจากแนวคิดเหยียดผิว โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่ลงรอยกันระหว่างชาวอเมริกันผิวขาวกับชาวพื้นเมืองอินเดียนแดงในฐานะเจ้าของดินแดนเดิม ชาวอินเดียนแดงอาศัยในทวีปอเมริกามานานก่อนที่คนผิวขาวจากทวีปยุโรปจะอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 13 หลังประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับการสถาปนาขึ้นอย่างเป็นทางการใน ค.ศ. 1776 ชาวอินเดียนแดงยังต้องรับมือกับนโยบายต่าง ๆ จากรัฐบาลกลางอย่างการกวาดล้างที่ดินเพื่อจัดตั้งรัฐใหม่ การแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีทองคำและน้ำมัน การจัดสรรที่ดินให้แก่ชาวอินเดียนแดง

ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ตลอดจนการกำหนดวิถีชีวิตของชาวพื้นเมืองในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1960-1970 ทั้งหมดนี้ทำให้ชาวอินเดียนแดงอเมริกันมีจำนวนลดลงเรื่อย ๆ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบดั้งเดิมก็ค่อย ๆ สูญหายไปทีละน้อย (Tantiwitthayaphithak, 2015)

ความเหลื่อมล้ำทางสังคมในสหรัฐอเมริกาไม่เพียงเกิดขึ้นเฉพาะในกรณีของชาวอินเดียนแดงเท่านั้น แต่ยังลุกลามไปถึงกลุ่มชนต่างผิวอื่น ๆ อย่างคนผิวดำและชาวเอเชียผิวเหลือง ที่มีลักษณะเดียวกันคือ ชนต่างผิวถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมและถูกเอารัดเอาเปรียบ อย่างไรก็ตาม ในกรณีของคนผิวดำและชาวเอเชีย การถูกเอารัดเอาเปรียบนอกจากจะมาจากความแตกต่างด้านสีผิวแล้ว ยังเกิดจากที่กลุ่มชนทั้งสองเข้ามาอยู่ในสหรัฐอเมริกาในฐานะผู้อพยพ ไม่ใช่เจ้าของดินแดน ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (Pramoj, 2002: 259-260) ให้ข้อมูลว่า คนผิวดำถูกจับมาขายในฐานะทาสรับใช้ตั้งแต่สมัยที่สหรัฐอเมริกาขึ้นต่ออังกฤษแล้วตกค้างเรื่อยมาจนกระทั่งมีการประกาศเลิกทาส ทำให้ได้เป็นพลเมืองอเมริกันอย่างสมบูรณ์ตามกฎหมาย ส่วนชาวเอเชียแม้จะต้องอยู่ในฐานะทาสแต่ก็เป็นกลุ่มที่อพยพเข้ามาใหม่ จึงมักถูกคนผิวขาวเหยียดหยามและเอารัดเอาเปรียบ กรณีของชาวอินเดียนแดงมีความแตกต่างตรงที่เคยเป็นเจ้าของดินแดนมาก่อนที่ชาวยุโรปจะอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน การถูกรุกราน ถูกกดขี่ข่มเหง และต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตที่ดำรงสืบต่อมาช้านานบนผืนแผ่นดินของบรรพบุรุษให้เป็นไปตามความต้องการของผู้มาใหม่ ทำให้ชาวอินเดียนแดงรู้สึกเจ็บปวด บอบช้ำ และน้อยเนื้อต่ำใจระคนกัน

อินเดียนแดงในสหรัฐอเมริกามีหลายเผ่า ชาวไทยได้รับรู้ถึงประวัติความเป็นมาของชนกลุ่มนี้โดยภาพรวมผ่านผลงานหลายเรื่องอย่างสารคดีเรื่อง “ณ ที่ดวงตะวันฉายแสง ข้าจะไม่สู้รบอีกต่อไป” รวบรวมและเรียบเรียงโดย วันชัย ตันติวิทยาพิทักษ์ นวนิยายแปลเรื่อง “บ๊าก์บ๊าวะ” (One flew over the cuckoo’s nest) ของเคน เคซีย์ (Ken Kesey) นอกจากนั้น ยังได้เรียนรู้วิถีชีวิตของอินเดียนแดงบางเผ่าเช่นชนเผ่าฟ็อกซ์จากรายงานวิจัยเรื่อง “ชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน : กรณีชุมชนอินเดียนแดงในอเมริกา” (The face of the Fox) ของเฟรดเดอริก โอ เกียร์ริง (Frederick O. Gearing) ชนเผ่าฮาวาสูปายจากหนังสือ “เยือนถิ่นอินเดียนแดง” พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในครั้งเสด็จเยือนสหรัฐอเมริกาเมื่อ ค.ศ. 1992 ผู้อ่านยังรับรู้ถึงชะตากรรมที่พลิกผันของชาวอินเดียนแดงเผ่าซูผ่านสารคดีเรื่อง “แบล็คเอลค์พูด” (Black Elk speaks) ของจอห์น จี ไนฮาร์ดต์ (John G. Neihardt)

รวมถึงโศกนาฏกรรมของชาวอินเดียนแดงเผ่าโอเซจที่ร่ำรวยจากการค้นพบแหล่งน้ำมันจนกลายเป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อหัวมากที่สุดในโลกจากนวนิยายแปลเรื่อง “คดีฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง” (*Killers of the flower Moon*) ของเดวิด แกรนน (David Grann)

ชาวอเมริกันจำนวนมากมองว่า ฆาตกรรมต่อเนื่องที่เกิดขึ้นในดินแดนของชาวอินเดียนแดงเผ่าโอเซจช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นหนึ่งในเหตุการณ์เลวร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์ของประเทศ เพราะสะท้อนอคติที่คนผิวขาวมีต่อชาวพื้นเมือง รวมถึงการละเลยของรัฐบาลกลางที่ปล่อยให้กลุ่มเปราะบางอย่างชาวโอเซจต้องเผชิญกับฆาตกรผิวขาวตามลำพัง ซึ่งส่วนใหญ่จะแฝงเจตนาร้ายมาในคราบของสุภาพบุรุษและกัลยาณมิตร แม้จะมีบทความและรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอความโหดร้ายของชาวอเมริกันผิวขาวในชุมชนโอเซจอย่างต่อเนื่อง กระนั้น *Killers of the flower Moon* นวนิยายอิงประวัติศาสตร์² ที่แกรนนเขียนเมื่อ ค.ศ. 2017 ก็ยังได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในผลงานที่โดดเด่นที่สุด สำนักข่าวมินนีแอโพลิส (Minneapolis) กล่าวถึงวรรณกรรมเรื่องนี้ว่า “ผลงานเหนือชั้น ... ค้นคว้าอย่างละเอียดลออ เขียนได้ดีเยี่ยม หนังสือที่ทรงพลัง” ขณะที่สำนักข่าวเดอะวอชิงตันโพสต์ (The Washington Post) วิจารณ์ว่า “แกรนนเฉลียวฉลาดอย่างยิ่งกับการไล่ล่าเรื่องราว เขาพร้อมที่จะตะลุมพุกไปทุกแห่ง เขาคือปรมาจารย์ในการคัดเอาส่วนที่ใช้ออกมาแบ่งปัน” เช่นเดียวกับสำนักข่าวเดอะเดนเวอร์โพสต์ (The Denver Post) ที่กล่าวว่า “ต้นตอสิ่ง ... สไตลการเขียนอย่างตรงไปตรงมาของแกรนนทำให้อ่านสนุกเหมือนนิยายฆาตกรรมซ่อนเงื่อนชั้นดี” (Grann, 2023) ความน่าสนใจด้านวรรณศิลป์ รวมถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของ *Killers of the flower Moon* เป็นแรงบันดาลใจให้มีการผลิตภาพยนตร์ที่ใช้ชื่อเดียวกันใน ค.ศ. 2023 และได้รับเสียงตอบรับอย่างดีไม่แพ้ต้นฉบับที่เป็นนวนิยาย วรรณกรรมเรื่องนี้แปลเป็นภาษาไทยใน ค.ศ. 2023 โดย นรา สุภัทโรจน์ ภายใต้ชื่อว่า “คดีฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง”

ความสำเร็จของ “คดีฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง” ไม่เพียงมาจากการค้นคว้าข้อมูลที่ละเอียดลออของผู้เขียนหรือลีลาการนำเสนอเหตุการณ์ตามสไตล

² นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ หมายถึง นวนิยายที่นำเนื้อเรื่องตอนใดตอนหนึ่งของประวัติศาสตร์หรืออาจเป็นบุคคลที่มีชีวิตอยู่ในประวัติศาสตร์มาผูกเป็นเรื่องราว พร้อมทั้งอาศัยจินตนาการของผู้แต่งทำให้เรื่องมีความน่าสนใจและก่อให้เกิดความประหลาดใจมากกว่าการเสนอข้อเท็จจริงในลักษณะบันทึกทางประวัติศาสตร์

นวนิยายสืบสวนสอบสวน แต่ยังเป็นเพราะกลวิธีการนำเสนอลักษณะของตัวละคร ดังที่ นิตยสารสเลท (Slate) เขียนไว้ว่า “สิ่งที่ทำให้คตนิชาตกรรมเมื่อดอกไม้วังรอยในคืนจันทร์เต็มดวงอ่านสนุกชนิดวางไม่ลงคือ ความสามารถของแกรนนีในการนำตัวละครจากหน้าประวัติศาสตร์ออกมาทำให้พวกเขากลายเป็นมนุษย์ที่มีชีวิตและลมหายใจ” (Grann, 2023) การเขียนนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ที่ตัวละครล้วนเป็นบุคคลที่มีชีวิตอยู่จริง ทำให้ผู้อ่านได้สัมผัสกับความรู้สึกของตัวละครอย่างลึกซึ้งและใกล้ชิด โดยมีทั้งอารมณ์รัก โลภ โกรธ หลง ระคนกันตามที่มนุษย์คนหนึ่งต้องประสบในชีวิตจริง ตัวละครในเรื่องยังมีพัฒนาการไปตามวัยและประสบการณ์ชีวิตซึ่งล้วนน่าสนใจและน่าศึกษาอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวละครหลักในนวนิยายแปลเรื่อง “คตนิชาตกรรมเมื่อดอกไม้วังรอยในคืนจันทร์เต็มดวง” โดยใช้กรอบคิดของอี เอ็ม ฟอรัสเตอร์ (E. M. Forster, 1974) เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ งานวิจัยเรื่องนี้ไม่เพียงสะท้อนความจริงของชีวิตที่มนุษย์คนหนึ่งอาจมีทั้งความดีและความชั่วผสมกันอยู่ แต่ยังทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับบริบททางการเมืองและสังคม และอาจใช้เป็นแนวทางในการศึกษาโครงสร้างของนวนิยายแปลโดยเฉพาในการพิจารณาลักษณะนิสัยของตัวละครอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะนิสัยของตัวละครหลักในวรรณกรรมแปลเรื่อง “คตนิชาตกรรมเมื่อดอกไม้วังรอยในคืนจันทร์เต็มดวง”

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ข้อมูลจากเอกสาร และดำเนินการวิจัยตาม 3 ขั้นตอน ได้แก่ **ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล** ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “ตัวละคร” แนวทางในการศึกษาตัวละคร รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครหลักในนวนิยายแปลเรื่อง “คตนิชาตกรรมเมื่อดอกไม้วังรอยในคืนจันทร์เต็มดวง” ทำให้ได้ชุดข้อมูลที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์ตัวละครหลักสามตัว ได้แก่ มอลลี เบิร์กฮार्ट (Mollie Burkhart) เฮล เค เบิร์กฮार्ट (Hale K. Burkhart) และเออร์เนสต์ เบิร์กฮार्ट (Ernest Burkhart) **ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล** ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดของฟอรัสเตอร์ทำให้ทราบว่า ตัวละครหลักทั้งสามตัวเป็นตัวละครหลายมิติ มอลลีเป็นสตรีอินเดียนแดงที่สุขุม มีความผูกพันกับชนเผ่า และรักครอบครัว เฮลเป็นบุรุษที่อดทนและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ขณะเดียวกันก็มีนิสัยเจ้าเล่ห์และเหี้ยมโหด เออร์เนสต์มีลักษณะเด่นคือ

เป็นคนอ่อนแอและรักภรรยา และขั้นตอนการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาลักษณะนิสัยของตัวละครหลักทั้งสามตัวด้วยการพรรณานาวิเคราะห์

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. การทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับตัวละคร

“ตัวละคร” ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 คือ “น. ผู้มีบทบาทในวรรณกรรมประเภทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น และเรื่องแต่งประเภทต่าง ๆ” (The Royal Institute, 2013: 488) ขณะที่สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (Phongphaibun, 1964: 198-199) ขยายความว่า ตัวละครในวรรณกรรมอาจเป็นคน สัตว์ หรือสิ่งของ ซึ่งนักเขียนได้สร้างลักษณะนิสัยของตัวละครจากบุคคลจริงบ้างและจากจินตนาการบ้าง กับทั้งเลือกพรรณนาลักษณะแปลก ๆ ของตัวละครทั้งทางกาย ความคิด และความประพฤติ ส่วนกุหลาบ มลลิกะมาส (Manlikamas, 2019: 111-112) ให้รายละเอียดว่า ตัวละครคือผู้ที่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง อาจเป็นคนหรือมีลักษณะใกล้เคียงกับคนเพราะผู้แต่งหลายคนชอบสร้างตัวละครที่เป็นสัตว์ ต้นไม้ ดอกไม้ และสิ่งของให้มีความคิดและพฤติกรรมเหมือนมนุษย์ ผู้แต่งยังเป็นคนกำหนดชื่อ รูปร่างหน้าตา เพศและวัย อุปนิสัย บุคลิกภาพ บทบาท และแม้แต่โชคชะตาของตัวละคร ทำให้ตัวละครมีชีวิตอย่างแท้จริง ขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้อ่านเกิดความรัก ความเกลียด ความสงสาร และความเห็นอกเห็นใจตัวละครเหล่านั้น ตัวละครจึงเป็นสิ่งที่ผู้เขียนใช้เสนอสารหรือแนวคิดไปยังผู้สพตลอดจนสังคม

Forster (1974: 73-74) ได้จำแนกประเภทของตัวละครออกเป็น 4 แบบ แบบที่ 1 จำแนกตามความสำคัญ ได้แก่ ตัวละครหลัก (Main character) เป็นตัวละครที่มีความสำคัญในเรื่องและมีอิทธิพลทำให้เกิดเรื่องราวขึ้น โดยเป็นได้ทั้งตัวละครฝ่ายดีและตัวละครฝ่ายร้าย ขณะที่ตัวละครประกอบ (Secondary character) เป็นตัวละครที่เข้ามาเติมเต็มความสมบูรณ์ให้กับเนื้อเรื่อง มีหน้าที่สนับสนุน ผลักดัน หรือให้ความช่วยเหลือตัวละครหลักให้บรรลุเป้าหมาย แบบที่ 2 จำแนกตามบทบาท ได้แก่ ตัวเอก (Protagonist) เป็นตัวละครที่มีความสำคัญระดับต้น ๆ ของเรื่องและมีบทบาทในการพัฒนาเหตุการณ์ต่าง ๆ ตัวเอกสามารถมีได้มากกว่าหนึ่งตัวและอาจมีเป้าหมายเหมือนหรือต่างกันได้ ขณะที่ตัวร้าย (Antagonist) หมายถึง ตัวละครที่เป็นขั้วตรงข้ามกับตัวเอกและคอยขัดขวางไม่ให้ตัวเอกบรรลุเป้าหมาย โดยปกติตัวร้ายมักจะมีอำนาจที่ใกล้เคียงหรือมากกว่าตัวเอกเพื่อใช้สำหรับต่อรองกับตัวเอก แบบที่ 3 จำแนกตามมิติ ได้แก่ ตัวละครมิติเดียว (Flat character) เป็นตัวละครที่มีลักษณะเรียบง่ายและไม่มีความซับซ้อนด้านบุคลิกภาพ เหตุที่มีลักษณะ

นิสัยที่ไม่เปลี่ยนแปลงตลอดทั้งเรื่อง ตัวละครมิติเดียวจึงเป็นที่รู้จักในอีกชื่อหนึ่งว่า “ตัวละครแบบเดียว” ส่วนตัวละครหลายมิติ (Round character) หมายถึงตัวละครที่มีลักษณะนิสัยหลายอย่างผสมผสานกัน มีความลึกซึ้งและซับซ้อนทางอารมณ์ บุคลิกภาพของตัวละครประเภทนี้เปลี่ยนไปตามบริบทแวดล้อม ความกดดันหรือแรงจูงใจต่าง ๆ ทำให้มีลักษณะคล้ายกับบุคคลในชีวิตจริงและจับใจคนอ่านได้ง่าย และแบบที่ 4 จำแนกตามการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ตัวละครคงที่ (Static character) เป็นตัวละครที่ไม่มีพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ คือ มีลักษณะคงเดิมตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง และตัวละครพลวัต (Dynamic character) ตัวละครแบบนี้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดทั้งด้านอารมณ์ ความคิด และรูปลักษณ์ภายนอก โดยสามารถเปลี่ยนจากดีเป็นร้ายหรือจากร้ายเป็นดีก็ได้

กุหลาบ มัลลิกะมาส (Mallikamas, 2019: 112-113) ได้นำกรอบแนวคิดของฟอร์สเตอร์มาประยุกต์ในการศึกษาวรรณกรรม โดยกล่าวถึงประเภทของตัวละครในหนังสือ “วรรณคดีวิจารณ์” ว่า ประกอบด้วยตัวละครที่มีลักษณะนิสัยอย่างเดียวหรือน้อยอย่างและตัวละครมีลักษณะนิสัยหลายอย่างหรือหลากหลาย ขณะที่สุพรรณิ โกศลวัฒน์ (Kosanwattana, 1960: 30-31) ขยายความว่า “Flat character” มักจะเป็นตัวละครที่เปลี่ยนแปลงน้อยหรืออาจไม่มีความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ตลอดทั้งเรื่อง ส่วน “Round character” มีความซับซ้อนและลึกซึ้งกว่า และที่สำคัญ มีพัฒนาการด้านอุปนิสัยใจคอไปตามเหตุการณ์ต่าง ๆ หากพูดถึงระดับความสำคัญของตัวละครแล้ว “Round character” มักจะเป็นตัวละครเอก ขณะที่ “Flat character” เป็นตัวละครประกอบ มีหน้าที่ทำให้ภาพลักษณ์ของตัวละครเอกปรากฏเด่นชัดยิ่งขึ้น นอกจากนี้ มีผลงานวิจัยที่ใช้แนวคิดของฟอร์สเตอร์หลายเรื่อง เช่น “กลวิธีการสร้างตัวละครในนวนิยายของ ‘กึ่งฉัตร’ ” ของวิรัชพัชร จรัสเพชร (Charatpet, 2012) เรื่อง “การวิเคราะห์ตัวละครและรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างมิติความเป็นจริงกับความฝันในภาพยนตร์แฟนตาซี” ของโชติอนันต์ เกษมวงศ์หงส์ (Kasamwonghong, 2020) และเรื่อง “การประกอบสร้างความหมายมัมมี่ผ่านภาพยนตร์ในฐานะภาพตัวแทนวัฒนธรรมอียิปต์โบราณ” ของพร้อมสิทธิ์ จริยาคุณการ (Chariyakhunkan, 2021) ฯลฯ

ตัวละครเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของวรรณกรรมที่จำแนกประเภทได้หลายแบบ ในการจำแนกตามมิตินั้น มีทั้งตัวละครหลายมิติและตัวละครมิติเดียว ส่วนใหญ่ตัวละครหลายมิติมักเป็นตัวละครหลัก มีความคิด และบุคลิกภาพที่สลับซับซ้อน ขณะที่ตัวละครมิติเดียวจะเป็นตัวละครประกอบที่เข้ามาเสริมให้ตัวละครหลักมีบทบาทเด่นชัด

ยิ่งขึ้น ตัวละครทั้งสองแบบเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาที่นอกจากให้ความจริงแล้วยังเป็นสีสันด้วย

2. วรรณกรรมเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำในสังคมสหรัฐอเมริกา

2.1 วรรณกรรมเกี่ยวกับอคติทางเชื้อชาติในสหรัฐอเมริกา

อคติทางเชื้อชาติอันนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างชนต่างผิวในสหรัฐอเมริกาเป็นปัญหาที่ยืดเยื้อมายาวนานแม้จะมีการรณรงค์เพื่อความเสมอภาคและประชาธิปไตยในรูปแบบที่หลากหลาย แต่ก็ส่งผลในระดับหนึ่ง ในวงการวรรณกรรมและภาพยนตร์ซึ่งเป็นผลิตผลของวัฒนธรรมกระแสหลักนั้น นักเขียนและผู้กำกับหลายคนประสบความสำเร็จจากการใช้ผลงานมาเป็นเครื่องมือในการต่อต้านลัทธิเหยียดผิว ในนวนิยายแปลเรื่อง “ถูกสิ้นสุดมนุษย์ภาพ” (Twelve years a slave) ที่นำเสนอชีวิตอันพลิกผันของโซโลมอน นอร์ธัป (Solomon Northup) คนผิวดำที่มีฐานะเป็นอิสระชนในรัฐนิวยอร์กช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 นอร์ธัปถูกหลอกไปกรุงวอชิงตัน ถูกขายเป็นทาส และต้องดำเนินชีวิตอย่างขมขื่นตลอดระยะเวลา 12 ปีในรัฐทางตอนใต้ของสหรัฐอเมริกา ก่อนจะได้รับความช่วยเหลือจากกัลยาณมิตรและสามารถกลับสู่ดินแดนบ้านเกิด (Northup, 2013) ขณะที่นวนิยายแปลเรื่อง “ผู้บุริสุทธ์” (To kill a mocking bird) ผลงานที่ได้รับรางวัลพูลิตเซอร์หมวดเรื่องแต่งใน ค.ศ. 1961 และเป็นหนังสือที่บรรณารักษ์ทั่วสหราชอาณาจักรแนะนำให้อ่านก่อนตายมากที่สุด ใน ค.ศ. 2006 ผู้เขียนได้นำเสนอปัญหาการแบ่งแยกระหว่างคนผิวขาวกับคนผิวดำในชุมชนเล็ก ๆ ชุมชนหนึ่งของสหรัฐอเมริกาช่วงคริสต์ทศวรรษ 1930 ที่คนผิวดำต้องอาศัยในพื้นที่นอกชุมชน มีการห้ามไม่ให้ทนายความผิวขาวว่าความให้กับผู้ต้องหาผิวดำ รวมถึงกำหนดข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่สะท้อนการแบ่งชนชั้นอย่างการห้ามไม่ให้คนผิวดำเข้าโบสถ์ของคนผิวขาว หรือเรื่องที่คนผิวขาวใช้อาคารประกอบศาสนพิธีของคนผิวดำเป็นพื้นที่สำหรับเล่นการพนัน (Lee, 2023) ด้านภาพยนตร์ “Moonlight” ซึ่งได้รับรางวัลออสการ์สาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยมประจำปี ค.ศ. 2017 ได้บอกเล่าถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมสหรัฐอเมริกาในยุคสมัยใหม่ เนื้อเรื่องกล่าวถึงชีวิตของไชรอน (Chiron) หนุ่มชาวอเมริกันผิวดำที่ต้องเผชิญกับความยากลำบากมาตั้งแต่เด็ก มารดาของเขาเป็นคนอารมณ์ไม่คงที่และติดยาเสพติด ส่วนเพื่อน ๆ ก็มักรังแกไชรอนเพราะเขาเป็นคนผิวดำและชอบบุคคลเพศเดียวกัน กระนั้นตัวละครยังสามารถรักษาคุณลักษณะที่เป็นความอ่อนโยนและความใจกว้างซึ่งกลายมาเป็นเสน่ห์ของเขา ชื่อเรื่อง “Moonlight” สื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์และสะท้อนความขมขื่นของคนผิวดำในสังคมที่คนผิวขาวได้รับเกียรติมากกว่า แสงจันทร์มี

ความหมายพิเศษกับตัวละครเพราะเมื่ออยู่ใต้แสงจันทร์ ผิวสีดำของเขาจะเปลี่ยนมาเป็นสีน้ำเงิน “*In moonlight, black boys look blue*” (Bauer, 2024)

การแบ่งแยกทางเชื้อชาติระหว่างคนผิวขาวกับชาวเอเชียผิวเหลืองมีตัวอย่างที่เห็นได้จากภาพยนตร์ซึ่งได้รับรางวัลออสการ์ประจำปี ค.ศ. 1957 เรื่อง “12 Angry Men” (Pfeiffer, n.d.) เรื่องนี้นำเสนอเหตุการณ์คณะลูกขุนจำนวน 12 คนต้องลงคะแนนตัดสินคดีที่เด็กชายเชื้อสายเอเชียคนหนึ่งถูกกล่าวหาว่าแทงบิดาเสียชีวิต คณะลูกขุนเกือบทั้งหมดมีความเห็นตั้งแต่ก่อนจะเข้าประชุมว่า เด็กชายมีความผิดจริงและต้องรับโทษประหารชีวิต ทั้งยังมองว่าการพิจารณาความน่าเชื่อถือของหลักฐานในที่เกิดเหตุและความเป็นไปได้ในคำให้การของพยานเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น สิ่งเหล่านี้เกิดจากอคติของคณะลูกขุนซึ่งล้วนเป็นคนผิวขาวที่มีต่อผู้อพยพชาวเอเชียในสหรัฐอเมริกาในทำนองว่า ชาวเอเชียเป็นพลเมืองชั้นต่ำ ย่อมประกอบกรรมอันเป็นอกุศลอยู่เป็นนิจ จึงไม่จำเป็นที่จะต้องพิสูจน์หลักฐานแต่อย่างใด

สำหรับงานวิจัยโดดเด่นที่ศึกษาประเด็นความเหลื่อมล้ำทางสังคมอันเกิดจากลัทธิเหยียดผิวในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ “ทาสสตรีผิวดำในนวนิยายอเมริกัน” ของมนฤดี เย็นบุตร (Yenbutr, 2005) งานนี้ศึกษาตัวบทนวนิยายสี่เรื่องที่แต่งโดยสตรีผิวดำชาวอเมริกันและนำเสนอตัวละครเอกที่เป็นทาสสตรีผิวดำ ได้แก่ *The bondwoman’s Narrative* ของแฮนนา คราฟส์ (Hannah Crafts) *Our Nig* ของแฮเรียต อี อัดมส์ วิลสัน (Harriet E. Adams Wilson) *Incidents in the life of a slave girl* ของแฮเรียต จาคอบส์ (Harriet Jacobs) และ *Beloved* ของโทนี มอร์ริสัน (Toni Morrison) เนื้อหาของนวนิยายทั้งสี่เรื่องสะท้อนภาพชีวิตของทาสสตรีซึ่งต้องเผชิญกับอคติด้านสีผิว อคติด้านชนชั้น และอคติทางเพศ รวมทั้งสะท้อนภาพชีวิตของสตรีผิวดำหลังได้รับอิสรภาพที่มีทั้งความสุขความสมหวังและการถูกความทรงจำในอดีตตามหลอกหลอนโดยไม่สามารถลืมความเจ็บปวดจากเหตุการณ์อันเลวร้ายไปได้ อีกทั้งการที่ต้องเผชิญกับโลกแห่งอิสรภาพท่ามกลางอคติแห่งสีผิวที่ยังคงดำเนินอยู่

2.2 วรรณกรรมเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างชาวอเมริกันผิวขาวกับชาวอินเดียนแดง

วรรณกรรมที่สะท้อนความไม่ลงรอยกันระหว่างคนผิวขาวกับชาวอินเดียนแดงมีความหลากหลาย ทั้งประเภทสารคดี บันเทิงคดี รวมถึงผลงานวิจัยทางมานุษยวิทยา ในหนังสือชีวประวัติของแบล็คเอลค์บุคคัลคัคส์ตีสิทธิ์ชาวอินเดียนแดงเผ่าชูเรื่อง “แบล็คเอลค์

พูด” ผู้เขียนนำเสนอความบอบช้ำและผลกระทบจากที่รัฐบาลกลางรุกรานพื้นที่อาศัย ทรัพยากรธรรมชาติ และกีดกันวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวพื้นเมือง ทำให้ชาวอินเดียนแดงจำนวนมากต้องละทิ้งดินแดนต้นกำเนิดและอพยพไปลี้ภัยในประเทศแคนาดาหรือที่เรียกกันว่า “แผ่นดินยา” แบล็คเอลค์ได้สัมผัสกับบรรยากาศแห่งการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของชนเผ่าตั้งแต่ช่วงกลางศตวรรษที่ 19 ขณะที่เขายังเป็นเด็ก ครั้นเติบโตเป็นหนุ่มเขาก็เข้าร่วมการสู้รบกับกองทัพของรัฐบาลกลางอย่างกล้าหาญ อย่างไรก็ตาม ด้วยอาวุธที่ทันสมัยกว่า และมีกำลังพลมากกว่า กองทัพของรัฐบาลกลางจึงเป็นฝ่ายได้เปรียบ ทำให้สมาชิกเผ่าซูกูถูกฆ่าตายเป็นจำนวนมาก รัฐบาลกลางยังใช้วิธีกักบริเวณชาวอินเดียนแดงที่รอดชีวิต แล้วปล่อยให้พวกเขาอดอยากและล้มตายด้วยโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ (Neihardt, 2012) ส่วนสารคดีเกี่ยวกับชาวอินเดียนแดงที่เรียบเรียงโดยนักวิชาการไทย ได้แก่ “โค-อิท-เซนโก: นักรบแห่งงูลวดดวงตะวัน” ของกอบกุล อิงคุทานนท์ (Ingkutanon, 2012) และ “ณ ที่ดวงตะวันฉายแสง ข้าจะไม่สู้รบอีกต่อไป” รวบรวมโดยวันชัย ตันติวิททยาพิทักษ์ (Tantiwitthayaphithak, 2015) สารคดีทั้ง 2 เรื่องนำเสนอความโหดร้ายของรัฐบาลกลาง ขณะดำเนินนโยบายรุกรานพื้นที่และกีดกันชาวอินเดียนแดงเผ่าต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกันยังสะท้อนความกล้าหาญและความหนักแน่นของนักรบที่เป็นหัวหน้าเผ่า ความอดทนและการยืนหยัดต่อสู้เพื่อธำรงรักษาอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดจนความผูกพันที่ชาวอินเดียนแดงมีต่อธรรมชาติและแผ่นดินต้นกำเนิด

นวนิยายแปลที่สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางสังคมอันเกิดจากความไม่ลงรอยกันระหว่างชาวอเมริกันผิวขาวกับชาวอินเดียนแดง ได้แก่ เรื่อง “บ่าก็บ่าวะ” ของเคน เคซีย์ เนื้อเรื่องนำเสนอชะตากรรมของชาวพื้นเมืองในช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 1960-1970 เมื่อรัฐบาลกลางดำเนินนโยบายกีดกันวิถีชีวิตแบบชนเผ่าอย่างเป็นระบบ มีการใช้พื้นที่ของชุมชนในการสร้างเขื่อน ให้สมาชิกเผ่าเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม สนับสนุนให้ชาวอินเดียนแดงแต่งงานและเปลี่ยนมาใช้นามสกุลของคนผิวขาวเพื่อแลกกับสวัสดิการของรัฐ และทำให้หัวหน้าเผ่าอ่อนแอด้วยฤทธิ์ของสุราและจากการฉีดยาแปลกปลอมเข้าสู่ร่างกาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาวอินเดียนแดงประกอบด้วยเรื่อง “แดนคนดู” ซึ่งยศ สันตสมบัติ (Santasombat, 2007: 139-180) ตัดตอนแปลและเรียบเรียงจากเรื่อง “Yanomamo: The fierce people” ของนโปเลียน แซคนอน (Napoleon Chagnon) นักมานุษยวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยเพนน์สเตต (Penn State University) นำเสนอ

ประสบการณ์ในการเก็บข้อมูลภาคสนามในดินแดนของชาวอินเดียนแดงเผ่ายาโนมาโม ซึ่งต้องใช้เวลานานถึง 19 เดือนด้วยความยากลำบาก ผลการวิจัยทำให้เห็นถึงบทบาทของผู้ชายเผ่ายาโนมาโมในชุมชนที่เป็นสังคมปิตาธิปไตย การต้องต่อสู้กับชนเผ่าที่อยู่ใกล้เคียงเป็นนิมิตเพื่อรักษาศักดิ์ศรีและการอยู่รอดทำให้ชาวยาโนมาโมนิยมใช้ความรุนแรงและมองว่าการใช้กำลังเป็นการแสดงอำนาจอย่างหนึ่ง ผู้ชายชาวยาโนมาโมจึงทุบตีภรรยาให้คนอื่นเห็นเป็นประจำ บ้างถึงกับเป็นชู้กับพี่สะใภ้เพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ในบ้านกับพี่ชาย เป็นต้น ส่วนรายงานวิจัยเรื่อง “ชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน: กรณีชุมชนอินเดียนแดงในอเมริกา” ของเกียร์ริง (Gearing, 1988) ทำให้เห็นมุมมองที่แตกต่างกันระหว่างชาวอินเดียนแดงเผ่าฟ็อกซ์กับเพื่อนบ้านที่เป็นคนผิวขาว ในทัศนะของชาวอเมริกันผิวขาว ชาวฟ็อกซ์เป็นกลุ่มที่ไม่มี ความทะเยอทะยานและไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ อนึ่ง ความไม่มีระเบียบวินัยของชาวพื้นเมืองกลุ่มนี้ส่งผลให้พวกเขาทำได้แค่งานรับจ้างประเภทไร้ฝีมือ แต่ชาวฟ็อกซ์เองก็พอใจกับวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมและมองว่า โครงการพัฒนาต่าง ๆ ที่รัฐบาลกลางพยายามจัดสรรมาให้นั้น เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น

3. การทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลสหรัฐอเมริกากับชาวอินเดียนแดงเผ่าโอเซจในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20

เนื่องจาก “คติชาติกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง” เป็นนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ ผู้แต่งจึงอุทิศพื้นที่บางส่วนเพื่ออธิบายถึงบริบททางการเมืองและสังคมของสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยเฉพาะความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นมิตรระหว่างรัฐบาลกลางกับชาวพื้นเมือง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจบริบทหลักของเรื่องและสามารถวิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ รวมถึงบุคลิกลักษณะของตัวละครได้ถูกต้องชัดเจนขึ้น

ประวัติศาสตร์ของชาวอินเดียนแดงเผ่าโอเซจสืบย้อนกลับไปได้ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 17 ขณะที่ชนกลุ่มนี้เป็นเจ้าของดินแดนอันกว้างใหญ่ทางตอนกลางของสหรัฐอเมริกา ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่รัฐมิสซูรี (Missouri) แคนซัส (Kansas) โอคลาโฮมา (Oklahoma) ในปัจจุบัน และเลยไปทางตะวันตกถึงเทือกเขาร็อกกี (Rocky) ใน ค.ศ. 1803 ประธานาธิบดีโทมัส เจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson) ได้ขอซื้อดินแดนบางส่วนของชาวโอเซจด้วยท่าทีละมุนละม่อมเพื่อสนองนโยบายในการจัดตั้งรัฐใหม่ เขากล่าวว่า โอเซจเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่และ “พวกเราต้องทำตัวให้ดีเพราะเราอ่อนแอมากในพื้นที่ของพวกเขา” (Grann, 2023: 38) ในการประชุมกับตัวแทนเผ่าโอเซจเมื่อ ค.ศ. 1804

ประธานาธิบดีเจฟเฟอร์สันยังเรียกหัวหน้าเผ่าว่า “ลูก ๆ ของฉัน” และปราศรัยเชิงประนีประนอมว่า “เป็นเวลานานโขแล้วที่บรรพบุรุษของเราเดินทางข้ามผืนน้ำที่ยิ่งใหญ่มานานจนเราสูญเสียความทรงจำเกี่ยวกับแผ่นดินของเราเสียสิ้น และเราเติบโตขึ้นในผืนดินนี้เช่นเดียวกับพวกเขา และตอนนี้เราก็คือครอบครัวเดียวกัน ... เมื่อพวกเขากลับไป จงบอกคนของพวกเขาว่า ฉันจะคอยจูมมือพวกเขาทุกคน ตั้งแต่นี้เป็นต้นไปฉันจะเป็นพ่อของพวกเขา และพวกเขาจะรู้จักชาติของเราในฐานะเพื่อนและผู้ค้าจูนเท่านั้น” (Grann, 2023: 39) อย่างไรก็ตาม เพียง 4 ปีให้หลังประธานาธิบดีเจฟเฟอร์สันก็เปลี่ยนท่าที โดยใช้กำลังบังคับให้ชาวโอเซจสละดินแดนระหว่างแม่น้ำอาร์คันซอ (Arkansas) กับมิสซูรี หัวหน้าเผ่าโอเซจคนหนึ่งกล่าวด้วยความเข้าใจว่า “ไม่มีทางเลือก พวกเราต้องลงนามในข้อตกลง หากไม่แล้วจะถูกประกาศว่า เป็นศัตรูของสหรัฐอเมริกา” (Grann, 2023: 39) ในอีกสองทศวรรษต่อมา ชาวโอเซจถูกบีบให้ต้องสละผืนดินของบรรพบุรุษเกือบ 100 ล้านเอเคอร์และท้ายที่สุดต้องถอยร่นมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในพื้นที่ขนาดเล็กทางตะวันออกเฉียงใต้ของรัฐแคนซัส ในช่วงต้นคริสต์ทศวรรษ 1870 ชาวโอเซจถูกขับไล่ออกจากดินแดนของตัวเองอีกครั้งและต้องออกไปหาผืนดินใหม่จนท้ายที่สุดก็สามารถซื้อพื้นที่ขนาด 1.5 ล้านเอเคอร์มาจากเผ่าเซโรกีเพื่อใช้เป็นที่ตั้งหลักปักฐาน ดินแดนใหม่นี้อยู่ในเขตสงวนทางตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐโอคลาโฮมาในปัจจุบัน เป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยก้อนหินและดูไร้ประโยชน์อย่างสิ้นเชิง กระนั้น ชาวโอเซจกลับพอใจและรู้สึกโล่งอกเพราะเชื่อว่า ความแร้นแค้นจะช่วยป้องกันไม่ให้คนผิวขาวเข้ามายุ่งเกี่ยวกับชนเผ่าของตนได้อีก ทว่าชะตาชีวิตของชาวโอเซจต้องพลิกผันอีกครั้งในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เมื่อพวกเขาค้นพบว่า ผืนดินอันแร้นแค้นของตนตั้งอยู่บนแหล่งน้ำมันขนาดใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของสหรัฐอเมริกา

ในห้วงแห่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญยั้่นนั้น ชาวโอเซจโชคิตที่มีหัวหน้าเผ่าอย่างเจมส์ บิ๊กฮาร์ต (James Bigheart) ผู้ซึ่งยอมใส่สูทแทนชุดประจำของชนเผ่า สามารถพูดภาษาได้ถึง 7 ภาษา และฉลาดรอบรู้จนได้รับฉายาว่า เป็น “โมเสส³ชาวโอเซจ” ท่ามกลางนโยบายของรัฐบาลกลางในการขจัดวิถีชีวิตแบบชนเผ่าและการจัดสรรที่ดินสำหรับตั้งรัฐใหม่ ซึ่งประสบความสำเร็จอย่างมากในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1890 อินเดียนแดงเผ่าต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาที่ค่อย ๆ อ่อนแอลง บ้างถึงขั้นล่มสลาย วิธีการของรัฐบาลกลางคือ แบ่งที่ดินที่เคยเป็นสมบัติของชนเผ่าออกเป็นผืน ผืนละ 160 เอเคอร์แล้วแจกจ่ายให้สมาชิกคนละ

³ โมเสส เป็นศาสดาในศาสนายูดาห์ของชาวยิว ตามตำนานเล่าว่า พระเจ้าได้ส่งโมเสสลงมายังมนุษย์โลกเพื่อปลดปล่อยผู้ศรัทธาในพระองค์ให้รอดพ้นจากการกดขี่ข่มเหงของอียิปต์

หนึ่งผืน ส่วนที่เหลือก็อนุญาตให้คนผิวขาวที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานใหม่จับจองกันอย่างอิสระ บิ๊กฮาร์ตรู้ว่า ชาวโอเซจไม่อาจต้านทานนโยบายจากส่วนกลางได้ จึงหลีกเลี่ยงการเป็นปฏิปักษ์กับรัฐบาลสหรัฐอเมริกา แต่ขณะเดียวกันก็พยายามรักษาประโยชน์ของชนเผ่าให้ได้มากที่สุด เขาทราบว่า การจัดสรรที่ดินในชุมชนโอเซจเป็นอุปสรรคสุดท้ายของการจัดตั้งรัฐใหม่คือ รัฐโอคลาโฮมา เพราะเป็นพื้นที่ที่ชาวโอเซจซื้อมาจากเผ่าอื่น บิ๊กฮาร์ตจึงต้องเร่งเงื่อนไขในการจัดสรรที่ดินจนกระทั่งได้ข้อตกลงใน ค.ศ. 1904 ว่า ชาวโอเซจยอมเปลี่ยนวิถีชีวิตจากเดิมที่ดินทั้งหมดเป็นสมบัติของชนเผ่ามาเป็นการครอบครองส่วนบุคคล ในทางกลับกันรัฐบาลกลางยอมให้การแบ่งที่ดินดำเนินการได้เฉพาะกับสมาชิกเผ่าเท่านั้น ชาวโอเซจจึงได้รับที่ดินขนาด 657 เอเคอร์ต่อหนึ่งคนแทนที่จะเป็นเพียง 160 เอเคอร์เหมือนในชุมชนอื่น และยังได้เพิ่มเงื่อนไขข้อตกลงซึ่งทำให้หลายคนแปลกใจว่า “น้ำมัน แก๊ส ถ่านหิน หรือสินแร่อื่น ๆ ได้พื้นดินจะถูกสงวนไว้เป็นสมบัติของเผ่า” (Grann, 2023: 55) จากนั้นมีการจัดตั้งกองทุนผลประโยชน์จากสินแร่ของชาวโอเซจโดยผู้ที่ได้รับหุ้นส่วนจะต้องสืบเชื้อสายมาจากชาวโอเซจอย่างสมบูรณ์ เรียกว่า “สิทธิดินกำเนิด” ใน ค.ศ. 1906 มีการขึ้นทะเบียนชาวโอเซจที่ได้รับสิทธิดินกำเนิดอย่างเป็นระบบ ทำให้มีสมาชิกที่คุณสมบัติเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งหมด 2,229 คน หนึ่ง เพื่อให้กองทุนอยู่ในการควบคุมของเผ่าตลอดไป จึงมีการออกกฎหมายหรือซื้อสิทธิดินกำเนิด และกำหนดให้เป็นสิทธิที่ส่งต่อทางมรดกตกทอดเท่านั้น ไหวพริบของบิ๊กฮาร์ตทำให้ผู้ที่มียารักษาในทะเบียนเผ่าโอเซจได้รับเช็คในทุกไตรมาสตั้งแต่ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมา ข้อมูลของส่วนกลางระบุไว้ว่า เฉพาะใน ค.ศ. 1923 เผ่าโอเซจมีรายได้จากน้ำมันมากกว่า 30 ล้านดอลลาร์ ซึ่งเท่ากับเงินจำนวนกว่า 400 ล้านดอลลาร์ในปัจจุบัน (Grann, 2023: 3)

ความฉลาดและไหวพริบของบิ๊กฮาร์ตอาจช่วยให้เผ่าโอเซจไม่ต้องล่มสลายเหมือนกับอินเดียนแดงเผ่าอื่นในยุคสมัยเดียวกัน แต่เขาก็ไม่อาจคุ้มครองสมาชิกเผ่าไปได้ตลอดกาล บิ๊กฮาร์ตเสียชีวิตหลังมีการจัดสรรที่ดินไม่นานและสิ่งที่เกิดขึ้นกับชาวโอเซจที่ยังมีชีวิตอยู่จึงถือเป็นฝันร้าย ซึ่งประวัติศาสตร์ได้จารึกไว้และเป็นข้อมูลชั้นดีให้เกรนนำมารังสรรค์ผลงานเรื่อง “คดีฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง” ความร่ำรวยจากรายได้น้ำมันของชาวโอเซจไม่เพียงทำให้ชาวอเมริกันผิวขาวอิจฉาตาร้อน แต่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาที่พลอยไม่พอใจตามไปด้วย บทความจำนวนมากได้เขียนตำหนิรัฐบาลกลางที่ปล่อยให้ชาวโอเซจรับประโยชน์จากแหล่งทรัพยากรขนาดใหญ่ของประเทศตามลำพัง เช่น “เพราะความโศกเศร้าของรัฐบาลที่ดันส่งพวกเขาไปยังดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยน้ำมันที่

คนชาวอย่างเราเป็นผู้พัฒนาขึ้นมา” (Grann, 2023: 82) ชาวอเมริกันผิวขาวยังเยาะเย้ยความร่ำรวยของชาวโอเซจด้วยทุกวิถีทาง บทความเรื่องหนึ่งเขียนไว้ว่า “รถหรูหรราราคาแพงจอดเรียงรายรอบกองไฟโดยมีชาวอินเดียนแดงผิวสีทองแดง ห่มผ้าสีสันอุคคาด กำลังย่างเนื้อแบบมนุษย์ยุคโบราณ” อีกเรื่องบรรยายเหตุการณ์ชาวโอเซจเดินทางมาร่วมพิธีเต้นรำรอบกองไฟด้วยเครื่องปั้นส่วนตัวในแบบเหยียดหยามว่า เป็นภาพที่ “แม้แต่เด็กเขียนนวนิยายก็ยังจินตนาการไม่ถึง” (Grann, 2023: 4)

รัฐบาลกลางพยายามผ่อนปรนความเคียดแค้นของคนผิวขาวด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ปลอมให้อบายมุขทุกรูปแบบดำเนินการได้อย่างอิสระในพื้นที่เขตสงวน ชุมชนโอเซจจึงกลายเป็นแหล่งค้ายาเสพติดและเหล้าเถื่อนขนาดใหญ่ในรัฐโอคลาโฮมา รัฐบาลกลางยังบังคับให้ชาวโอเซจต้องมีผู้ปกครองโดยอ้างว่าชาวพื้นเมืองไม่มีความสามารถที่จะจัดการทรัพย์สินของตนเองและมอบหมายให้สำนักกิจการอินเดียนแดงเป็นฝ่ายตัดสินว่า ชาวโอเซจคนไหนมีสิทธิจัดการเงินรายได้จากกองทุนของเผ่า อย่างไรก็ตาม ผลการพิจารณาเป็นสิ่งที่คาดเดาได้อยู่แล้ว ชาวอินเดียนแดงส่วนใหญ่ถูกจัดอยู่ในประเภท “ไร้ความสามารถ” ต้องมีคนช่วยดูแลผลประโยชน์จากกองทุนน้ำมัน และผู้ปกครองที่เป็นชาวอเมริกันผิวขาวก็ฉวยโอกาสยักยอกเงินของสมาชิกเผ่าเป็นจำนวนมาก

คนผิวขาวยังแสวงหาประโยชน์จากชาวโอเซจผ่านช่องทางอื่น ๆ เช่น ให้ชาวโอเซจกู้เงินไปใช้ขณะที่ยังไม่สามารถเบิกเงินจากผู้ปกครองได้ จากนั้นให้ซื้อประกันชีวิตในราคาสูงและระบุให้เจ้าหนี้เป็นผู้รับประโยชน์ ครั้นการทำสัญญาเสร็จสิ้นลง ชาวโอเซจก็ถูกฆ่าตายจำนวนมากโดยที่หน่วยปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสืบสวนให้พอเป็นพิธีเท่านั้น อีกวิธีหนึ่งคือ การแต่งงานกับชาวโอเซจแล้วกำจัดสมาชิกในครอบครัวทีละคนจนกระทั่งไม่เหลือใครให้สืบสิทธิดินกำเนิดอีก สมบัติทั้งหมดจึงตกเป็นของคนผิวขาวในฐานะสามีหรือภรรยาตามกฎหมาย การแต่งงานกับชาวโอเซจจึงกลายเป็นอาชีพที่ได้รับคามนิยมในหมู่คนผิวขาว สตรีผิวขาววัย 30 ปีคนหนึ่งส่งจดหมายถึงเพื่อนโดยมีข้อความว่า “กรุณาบอกชาวอินเดียนแดงที่ร่ำรวยที่สุดที่คุณรู้จักด้วย เขาจะพบว่า ฉันเป็นคนดีและซื่อสัตย์อย่างที่มีมนุษย์คนหนึ่งจะเป็นได้” (Grann, 2023: 86) ในครั้งที่เออร์เนสต์ต้องขึ้นศาลพิจารณาคดีฆาตกรรมสมาชิกในครอบครัวของภรรยา เขาถูกถามว่า “มีอาชีพอะไร” และคำตอบก็คือ “ผมไม่ได้ทำงาน ผมแต่งงานกับชาวโอเซจ” (Grann, 2023: 229)

4. การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับนวนิยายแปลเรื่อง “คติฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง”

4.1 เนื้อหาของนวนิยายแปลเรื่อง “คติฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง”

ตัวละครเอกในเรื่องมีชื่อโอเซจว่า วาห์-คอน-ทาห์-เฮ-อุม-พาห์ แต่คนทั่วไปต่างเรียกเธอว่า “มอลลี” มอลลีเกิดเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 1886 และหลังแต่งงานกับเออร์เนสต์ที่เป็นชาวอเมริกันผิวขาวก็แทบจะไม่มีใครเอ่ยถึงชื่อโอเซจของเธออีก มอลลีมีพี่น้องสาวสามคน พี่สาวคนโตมีชื่อโอเซจว่า วาห์-ฮราห์-ลุม-พาห์ และชื่อที่คนทั่วไปเรียกคือ “แอนนา” (Anna) พี่สาวอีกคนชื่อ เม-เซ-มัว หรือ “ริตา” (Rita) และน้องสาวคนเล็กชื่อ วาห์-ซา-ซี หรือ “มินนี่” (Minnie) เนื่องจากบิดามารดาเป็นชาวโอเซจโดยสมบูรณ์ สมาชิกในครอบครัวมอลลีจึงมีชื่ออยู่ในทะเบียนรับประโยชน์จากกองทุนของชนเผ่า แม้บิดามารดาจะพยายามป้องกันไม่ให้คนผิวขาวเข้ามาเกี่ยวข้องกับสมบัติของตระกูล แต่ลูกสาวทั้งสี่ก็เลือกที่จะแต่งงานกับชาวอเมริกันผิวขาว สามีของแอนนาชื่อโอดา บราวน์ (Oda Brown) เป็นเจ้าของกิจการรถรับจ้างในพื้นที่ มินนี่แต่งงานกับบิลล์ สมิท (Bill Smith) หนุ่มวัย 29 ปีที่เคยเป็นโจรขโมยมาก่อนจะผันตัวเองเข้ามามีส่วนร่วมในความมั่งคั่งของชาวโอเซจ หลังมินนี่เสียชีวิตอย่างลึกลับเพียงไม่กี่เดือน ใน ค.ศ. 1918 บิลล์แต่งงานใหม่กับริตา มอลลีเคยเข้าพิธีแต่งงานกับเฮนรี โรน (Henry Roan) ซึ่งเป็นชาวโอเซจด้วยกันใน ค.ศ. 1902 ขณะอายุ 15 ปี เป็นการแต่งงานแบบคลุมถุงชนตามความประสงค์ของบิดามารดา แต่การใช้ชีวิตคู่ก็ต้องยุติลงไม่ช้า เนื่องจากเป็นการแต่งงานตามประเพณีโอเซจ ทั้งสองจึงไม่ต้องหย่าร้างกันตามกฎหมาย เพียงแยกย้ายไปตามทางของตัวเองโดยปราศจากความขมขื่น จากนั้นใน ค.ศ. 1917 มอลลีก็แต่งงานใหม่กับเออร์เนสต์ซึ่งขับรถรับจ้างส่งคนในชุมชนเป็นครั้งคราว

หลังการเสียชีวิตของบิดา มอลลีและลิซซี (Lizzie) ผู้เป็นมารดาต่างตกอยู่ในสภาพ “ไร้ความสามารถ” ต้องมีผู้ปกครองดูแลผลประโยชน์ทางการเงินให้ ใน ค.ศ. 1921 แอนนาถูกฆาตกรรมอย่างลึกลับและเพียงสองเดือนให้หลังลิซซีก็เสียชีวิตโดยไม่ทราบสาเหตุ ต่อมาใน ค.ศ. 1923 บ้านพักของริตาถูกระเบิดทำให้เธอเสียชีวิตทันทีที่เกิดเหตุ ส่วนบิลล์ผู้เป็นสามีได้รับบาดเจ็บสาหัสและเสียชีวิตหลังจากนั้นสั้นๆ มอลลีจึงกลายเป็นสมาชิกคนสุดท้ายในตระกูลที่มีเลือดโอเซจอย่างสมบูรณ์

ควบคู่กับการสูญเสียสมาชิกในครอบครัว มอลลียังต้องเผชิญกับโรคภัยไข้เจ็บ โดยเฉพาะโรคเบาหวานที่ทำให้เธอต้องพึ่งพาสามีในการดำเนินชีวิต มอลลีและเอร์เนสต์มีลูกด้วยกันสามคน ลูกสาวคนโตชื่อเอลิซาเบท ลูกชายคนกลางชื่อเจมส์ และลูกสาวคนเล็กชื่อแอนนาหรือที่คนรอบข้างชอบเรียกว่า “ลิตเติล แอนนา” ซึ่งมอลลีตั้งใจตั้งตามชื่อของพี่สาว ฐานะที่ร่ำรวยทำให้มอลลีสามารถใช้จ่ายราคาแพงและแพทย์ประจำครอบครัวยืนยันว่า มีประโยชน์ต่อผู้ป่วยเบาหวาน แต่อาการของเธอกลับทรุดลงเรื่อย ๆ จนมอลลีสงสัยว่าตัวเองกำลังถูกวางยา เธอตัดสินใจส่งลูกสาวคนเล็กไปให้ญาติคนหนึ่งช่วยดูแล แต่เด็กน้อยก็เสียชีวิตขณะอายุเพียง 4 ขวบ ท่ามกลางความเศร้าโศกจากหลายภาคส่วน คดีฆาตกรรมแอนนาและครอบครัวริต้าก็ได้ดำเนินตามกฎหมาย ปรากฏว่า เฮลซึ่งประกาศมาโดยตลอดว่าเป็นกัลยาณมิตรของชาวโอเซจ เป็นคนอยู่เบื้องหลังทั้งหมดและมีหลานชายสองคนคือเอร์เนสต์และไบรอัน (Bryan) เป็นผู้สมรู้ร่วมคิดด้วย เคราะห์กรรมในครอบครัวของมอลลีเริ่มจากที่แอนนหาย่ำกับสามีโดยไม่มีทายาทและยกทรัพย์สินทั้งหมดให้แก่ลิตซีในฐานะมารดา เฮลจึงสั่งให้สังหารแอนนาเป็นรายแรกเพื่อให้มั่นใจว่า สิทธิดินก่าเนดจะไม่ถูกแบ่งให้ผู้รับประโยชน์หลายคน เพราะลิตซีต้องยกสิทธินี้แก่ลูกสาวสองคนที่ยังมีชีวิตอยู่และเป็นชาวโอเซจเต็มตัวคือ มอลลีและริต้า เป้าถัดไปคือลิตซีก่อนจะถึงคิวของริตา แผนของเฮลทำให้มรดกทั้งหมดตกเป็นของมอลลีแต่เพียงผู้เดียว ปัญหาต่อมาคือ แม้เฮลจะเข้าถึงสมบัติของมอลลีได้ผ่านทางเอร์เนสต์ แต่หลานชายของเขาก็ไม่มีสิทธิในสมบัติของภรรยาโดยตรงนอกจากมอลลีจะเสียชีวิตและยกมรดกให้แก่สามี เฮลจึงสั่งให้เอร์เนสต์ผสมสารพิษในยารักษาเบาหวานของมอลลีเพื่อที่เธอจะอ่อนแอลงเรื่อย ๆ

หลังเฮลและเอร์เนสต์ถูกตัดสินว่า มีความผิดและต้องติดคุกตลอดชีวิต มอลลีก็ขอหย่ากับสามี เธอตกหลุมรักใหม่อีกครั้งกับจอห์น คอบบ์ ที่เป็นลูกครึ่งชาวอินเดียนแดงเผ่าครีก ทั้งสองแต่งงานกันในปี ค.ศ. 1928 และใช้ชีวิตอย่างมีความสุขจนกระทั่งมอลลีเสียชีวิตใน ค.ศ. 1937 ขณะอายุ 50 ปี มอลลีและสมาชิกเผ่ายังช่วยกันต่อสู้ให้มีการยกเลิกระบบผู้ดูแลผลประโยชน์ เธอประสบความสำเร็จใน ค.ศ. 1931 เมื่อศาลตัดสินให้ไม่ต้องอยู่ใต้การปกครองของรัฐอีกต่อไป ความเปลี่ยนแปลงครั้งนั้นทำให้มอลลีในวัย 44 ปีสามารถใช้เงินของตัวเองตามที่ต้องการและได้รับการยอมรับให้เป็นชาวอเมริกันอย่างเต็มตัวเป็นครั้งแรก

4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับนวนิยายเรื่อง *Killers of the flower Moon*

นวนิยายเรื่อง *Killers of the flower Moon* ได้รับความสนใจศึกษาทั้งในฐานะนวนิยายและภาพยนตร์ โดยเน้นที่ความโหดร้ายของคนผิวขาวและปัญหาทางเชื้อชาติเป็นประเด็นหลัก เรื่อง “Animality as an excuse for murder : David Grann and *Killers of the flower Moon*” (Morska, 2022) พูดถึงความโหดร้ายของคนผิวขาวในแผนการต่อต้านเพื่อนบ้านชาวพื้นเมือง ซึ่งมีทั้งการวางยาพิษ การลอบวางเพลิง การหลอกลวง และการปลอมแปลงเอกสาร แรงจูงใจของอาชญากรรมเหล่านี้มาจากความโลภของชาวอเมริกันผิวขาวที่ต้องการกอบโกยเงินจากรายได้น้ำมันของชาวอินเดียนแดงเผ่าโอเซจ ผู้วิจัยยังมองการรุกรานดังกล่าวว่า เป็นการล่าอาณานิคมของคนผิวขาว ในอดีตชาวอินเดียนแดงเคยถูกอุปมาเสมือนสัตว์ร้ายชนิดหนึ่งก่อนจะถูกแทนที่ด้วยภาพลักษณ์ที่ดูดีกว่าคือ “ผู้มีคุณธรรมในป่า” อย่างไรก็ตาม วาเหตุการณ์เกี่ยวกับสัตว์ร้ายดังกล่าวกลับมามีอิทธิพลอีกครั้งเมื่อคนผิวขาวต้องการยึดพื้นที่ของชนเผ่าที่พยายามปกป้องวิถีชีวิตแบบเดิม โดยฝ่ายนักล่าอ้างหลักการที่ว่า การไม่เพาะปลูกและไม่สร้างชุมชนถาวรขนาดใหญ่ขึ้น ย่อมทำให้ชาวพื้นเมืองสูญเสียสิทธิต่อที่ดิน ขณะที่ผู้ต่อต้านถูกมองว่า เป็นศัตรูของรัฐเพื่อให้กระบวนการกำจัดคนกลุ่มนี้ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนเรื่อง “We the Killers: The law of settler violence and Native persistence beyond ‘Flower Moon’” (Bernick, 2023) ศึกษา *Killers of the flower Moon* ที่เป็นนวนิยายควบคู่กับภาพยนตร์ซึ่งกำกับโดยมาร์ติน สกอร์เซซี (Martin Scorsese) ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า เผ่าโอเซจต้องเผชิญกับความรุนแรงและการรุกรานจากคนผิวขาวในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การยิง การวางระเบิด การทุบตี และการวางยาพิษ โดยคนผิวขาวมองการกระทำดังกล่าวว่า เป็นเรื่องชอบธรรมมองชาวพื้นเมืองในฐานะอุปสรรคที่ต้องกำจัด และทรัพยากรในพื้นที่จะต้องถูกสกัดออกมา กระบวนการใช้ความรุนแรงส่งผลกระทบต่อชาวพื้นเมืองมากขึ้นเมื่อถูกดำเนินผ่านกลไกการบริหารจากส่วนกลาง การที่กฎหมายของสหรัฐอเมริกาอำนวยความสะดวกให้กับคนผิวขาวในฐานะผู้ตั้งถิ่นฐานใหม่ ทำให้เกิดการขับไล่ การยึดครองทรัพย์สิน และการครอบงำผลประโยชน์ต่าง ๆ ของชาวพื้นเมือง ขณะที่เรื่อง “Racial issues reflected in David Grann’s *Killers of the flower Moon*: the Osage murders and the birth of the FBI” (Ulliya, 2024) ศึกษาปัญหาทางเชื้อชาติของเผ่าโอเซจโดยใช้ทฤษฎีวาทกรรมเชื้อชาติ (Critical Race Theory) ของ เอดูอาร์โด โบนิลลา-ซิลวา (Eduardo Bonilla-Silva) และทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis) ของซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ผู้วิจัยได้

ตั้งปัญหาการวิจัยไว้สองประเด็น ประเด็นแรกคือ ปัญหาทางเชื้อชาติที่ถูกพูดถึงในนวนิยาย มีลักษณะอย่างไร และประเด็นที่สองคือ มอลลีสามารถเอาชนะความวิตกกังวลจากการเหยียดเชื้อชาติที่เธอประสบมาด้วยตัวเองอย่างไร ผลการวิจัยทำให้ทราบลักษณะการเหยียดเชื้อชาติสามแบบ ได้แก่ การเหยียดเชื้อชาติทางชาติพันธุ์ อุดมการณ์ และการเหยียดเชื้อชาติจากอภิสิทธิ์ของคนผิวขาว ส่วนการศึกษาตัวละครตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ทำให้ทราบวิธีการที่มอลลีใช้เอาชนะความวิตกกังวลของตัวเอง ได้แก่ การฉายภาพ (Projection) การกดทับ (Repression) และการสลาย (Sublimation)

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาตัวละครมอลลี เบิร์กฮार्ट

ผู้แต่งได้สร้างมอลลีในฐานะตัวละครที่มีลักษณะนิสัยหลายอย่าง นอกจากความสุขุมตามแบบฉบับของชาวอินเดียนแดงแล้ว เธอยังเป็นสมาชิกที่ถูกพันกับชนเผ่าอย่างลึกซึ้ง และเป็นสตรีที่รักครอบครัวอย่างสุดหัวใจ

1.1 ความสุขุม

มอลลีแสดงออกด้านความสุขุมในรูปแบบที่หลากหลาย มีทั้งบุคลิกที่เยียบขี้น ความเฉลียวฉลาด มีน้ำเสียงที่ทรงพลัง และสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างดี มอลลีเป็นคนพุดน้อยซึ่งเป็นลักษณะร่วมของชาวพื้นเมืองอินเดียนแดง ในครั้งที่ขึ้นศาลพิจารณาคดีฆาตกรรมแอนนาและครอบครัววิตา มอลลีตกเป็นเป้าสายตาของสาธารณชน ในฐานะคนนอกคอกของทั้งสองฝ่าย คนผิวขาวที่ภักดีต่อเฮลเกลียดเธอ ขณะที่ชาวโอเซจก็ขับไล่ใส่ส่งเพราะมองว่า มอลลีเป็นคนนำโศกนาฏกรรมมาสู่ชุมชน กระนั้นมอลลียังคงรักษาบุคลิกที่เยียบขี้นไว้ เธอนั่งสงบนิ่งอยู่คนเดียวในห้องท่ามกลางกลุ่มนักข่าวที่พยายามนำเสนอเรื่องราวชีวิตของเธอในภาพของชาวพื้นเมืองผู้โง่เขลาและใช้คำพูดเชิงเหยียดหยามว่า “สคอว์เบาปัญญา” นักข่าวหลายคนไล่ประจบขอสัมภาษณ์แต่มอลลีไม่เคยปริปาก ภายหลังมีนักข่าวคนหนึ่งถ่ายรูปของมอลลีได้ เป็นรูปที่ “ดูสงบเยือกเย็นท่าทนาย” (Grann, 2023: 213) และรูปนั้นก็ถูกเผยแพร่ไปทั่วโลก ในระหว่างพิจารณาคดี มอลลีได้รับข่าวร้ายที่ลูกสาวคนเล็กเสียชีวิต แม้แพทย์จะไม่พบหลักฐานที่พิสูจน์ว่า เด็กน้อยถูกทำร้าย แต่เหตุการณ์ครั้งนั้นก็ซ้ำเติมความบอบช้ำของเธอขึ้นไปอีก สำหรับมอลลีและชาวโอเซจในยุคนั้น การเสียชีวิตของสมาชิกเผ่าทุกรายล้วนเป็นที่กลางแคลงใจ หลังพิธีฝังศพลูกสาว มอลลีกลับมาที่ศาลอีกครั้งและยังคงรักษาบุคลิกที่เยียบขี้นตามเดิม “เธอนั่งลงบนม้านั่งด้านข้างคนเดียวโดยไม่พูดอะไร เพียงแค่ฟังเท่านั้น” (Grann, 2023: 219)

ความเฉลียวฉลาดและลึกซึ้งของมอลลีแสดงออกจาก 2 เรื่อง ในครั้งที่ป่าของเอร์เนสต์มาอยู่ด้วยและตั้งใจพูดเสียงดังให้ทุกคนได้ยินว่า เธอ “ตกใจและไม่อยากเชื่อเลยที่หลานชายจะแต่งงานกับอินเดียนแดง” (Grann, 2023: 10) มอลลีก็สั่งให้สาวใช้ที่เป็นชาวอเมริกันผิวขาวออกมาบริการแขกแทนที่จะเป็นคนรับใช้ผิวดำ ถือเป็นการเอาคืนที่แนบเนียนและแสดงความสุขุมของเจ้าบ้าน เนื่องจากการเตือนให้ผู้อาศัยตระหนักถึงลำดับชั้นในชุมชนของชาวโอเซจ นอกจากนั้น ยังมีเรื่องที่มอลลีปิดบังไม่ให้เอร์เนสต์ทราบความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับเฮนรี ซึ่งไม่อาจตีความว่า เธอไม่ซื่อสัตย์ต่อสามี กลับแสดงให้เห็นความรอบคอบของมอลลีเพราะรู้ว่า สามีเป็นคนขี้หึง ทั้งยังช่วยป้องกันไม่ให้กระทบถึงเฮนรีที่แต่งงานใหม่และมีลูกแล้วสองคน

มอลลีเป็นคนควบคุมตัวเองได้ดีจึงไม่ปรากฏเหตุการณ์ที่เธอแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาอย่างโจ่งแจ้ง แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้เขียนพยายามนำเสนอเพื่อเน้นย้ำความสุขุมของตัวละครก็คือน้ำเสียง หลังแอนนาหายตัวไปเป็นเวลาสามคืนและมอลลีเริ่มตระหนักว่าพี่สาวน่าจะประสบเคราะห์ร้ายมากกว่าการไปเที่ยวเตร่ในสถานบันเทิงต่าง ๆ ตามเคย เธอก็สั่งให้ทุกคนตามหาน้ำเสียงที่เย็นสงบและทรงอำนาจ นอกจากจะส่งเอร์เนสต์ไปดูที่บ้านของแอนนาและสั่งให้คนอื่น ๆ ออกตามหารอบชุมชนแล้ว มอลลียังปรึกษาเรื่องการดำเนินคดีกับเฮล และเมื่อเห็นการทำงานที่ล่าช้าและเต็มไปด้วยความทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ เธอก็ตัดสินใจจ้างนักสืบเอกชนมาช่วยตามล่าผู้ร้ายอีกแรงหนึ่ง (Grann, 2023: 11) ในการขึ้นศาลพิจารณาตัดสินอาชญากรรมของพี่สาว แม้จะเป็นสตรีชาวพื้นเมืองที่ความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ในวงจำกัด แต่มอลลีก็ไม่มีอาการประหม่าหรือตระหนก เธอตอบคำถามศาลอย่างชัดเจน ทั้งยังพยายามไม่ให้มีข้อมูลใด ๆ ตกหล่นด้วย

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของมอลลีเกิดจากที่เธอเคยเรียนในโรงเรียนประจำของรัฐสมัยเด็ก ในครั้งแรกที่ต้องขึ้นศาล เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการอินเดียนแดงของกระทรวงมหาดไทยซึ่งดูแลความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลสหรัฐอเมริกากับชาวพื้นเมืองอินเดียนแดง และต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “สำนักกิจการอินเดียนแดง” ได้เตรียมล่ามไว้ให้ แต่มอลลีปฏิเสธและสามารถให้การเป็นภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน

1.2 ความผูกพันกับชนเผ่า

มอลลีเป็นสมาชิกที่ผูกพันกับชนเผ่าอย่างลึกซึ้ง แสดงออกจากลักษณะการแต่งตัว การเข้าพิธีแต่งงานครั้งแรกขณะอายุเพียง 15 ปี รวมถึงความพยายามในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของชนเผ่า มอลลีถูกบังคับให้เรียนในโรงเรียนประจำเซนต์หลุยส์คาทอลิก

มิชชันนารีตั้งแต่อายุ 7 ขวบ ซึ่งเป็นความพยายามของรัฐบาลกลางในการจัดวิถีชีวิตแบบชนเผ่า ด้วยเหตุที่สตรีชาวโอเซจมีบทบาทอย่างมากในการอบรมลูกหลาน รัฐบาลกลางจึงให้ความสำคัญกับการบ่มเพาะวิถีชีวิตแบบใหม่แก่ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เจ้าหน้าที่รัฐคนหนึ่งตั้งข้อสังเกตว่า “...เป็นพวกผู้หญิงนี้แหละที่ยึดติดกับพิธีกรรมของพวกนอกรีต งามาย และทำให้มันยืนยาวด้วยการสอนลูกหลานต่อไป” (Grann, 2023: 47) บิดามารดาจึงต้องส่งมอลลีเข้าเรียนในโรงเรียนประจำเพราะถูกขู่่ว่า หากขัดขึ้นรัฐบาลจะไม่จ่ายเบี้ยเลี้ยงประจำปีและปล่อยให้พวกเขาคอดอยาก พื้นที่ที่เดินทางถึงโรงเรียน มอลลีถูกบังคับให้ปลดผ้าคลุมอินเดียนแดงออกและเปลี่ยนมาสวมชุดกระโปรงแบบเรียบ ๆ ทางโรงเรียนไม่อนุญาตให้ใช้ภาษาโอเซจ เธอจึงหัดพูดภาษาอังกฤษแทนและยังต้องศึกษาพระคัมภีร์ไบเบิลที่ทางการแจกให้ มอลลีอาศัยในโรงเรียนประจำปีละแปดเดือน จากนั้นกลับไปใช้ชีวิตกับครอบครัวในอีกสี่เดือนที่เหลือ แม้จะได้รับการอบรมให้มีวิถีคิดและวิถีชีวิตแบบใหม่ แต่เธอก็รักษาระรณานิยมประเพณีของชาวโอเซจไว้อย่างเคร่งครัด มอลลีชอบใช้ผ้าทอของชาวอินเดียนแดง ต่างจากเพื่อน ๆ ที่ไม่ยอมแตะต้องผ้าพื้นเมือง เธอไม่ได้ตัดผมทรงบ๊อบสั้นที่กำลังเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนั้น แต่ปล่อยให้ยาวถึงกลางหลังและแสกกลางตามความเชื่อของชาวโอเซจที่ว่า รอยแสกกลางเป็นสัญลักษณ์แทนเส้นทางการโคจรของดวงอาทิตย์ (Grann, 2023: 5)

มอลลีแต่งงานทั้งหมด 3 ครั้ง ครั้งแรกกับเฮนรีชาวอินเดียนแดงเผ่าโอเซจ ครั้งที่ 2 กับเออร์เนสต์ที่เป็นชาวอเมริกันผิวขาว และครั้งที่ 3 กับจอห์นชาวอินเดียนแดงลูกครึ่งเผ่าครีก ความผูกพันที่เธอมีต่อชนเผ่าแสดงจากการแต่งงานครั้งแรกตามความประสงค์ของบิดามารดาที่อยากจะรักษาวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมไว้ แม้การใช้ชีวิตคู่กับเฮนรีจะต้องยุติลงไม่ช้า แต่การแต่งงานดังกล่าวก็สะท้อนความกตัญญูของมอลลีต่อบิดามารดา ตลอดจนความผูกพันและความรับผิดชอบที่เธอมีต่อชนเผ่าในฐานะสมาชิกคนหนึ่ง

มอลลียังรักษาประเพณีโอเซจด้วยการตื่นมาสวดมนต์ในยามที่พระอาทิตย์ขึ้น และการจัดงานศพให้กับแอนนาซึ่งเป็นไปตามธรรมเนียมทุกอย่าง สิ่งที่ทำให้มอลลีไม่สบายใจคือ ศพแอนนาซึ่งพบหลังจากเสียชีวิตไปแล้วหลายวันและผ่านการชันสูตรที่ไม่ระมัดระวังของคณะแพทย์ผิวขาว อยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ ทำให้ครอบครัวไม่อาจเขียนลวดลายที่บอกถึงชนเผ่าและตระกูลลงบนใบหน้าของผู้ตาย มอลลิจึงกังวลว่า วิญญาณของพี่สาวอาจหลงทางในระหว่างกลับสู่แหล่งต้นกำเนิด กระนั้นเธอก็ใส่อาหารในโลงศพอย่างเพียงพอสำหรับการเดินทาง 3 วันเพื่อให้แอนนาจะสามารถไปยังดินแดนที่ชาวโอเซจเรียกว่า

“*สรวงสวรรค์แห่งการล่าสัตว์*” (Grann, 2023: 23) การฝังศพมีขึ้นในเวลาที่ยังตรงเพราะตามความเชื่อของชาวโอเซจ เป็นจังหวะที่พระอาทิตย์ซึ่งเป็นความลึกลับอันยิ่งใหญ่เคลื่อนสู่จุดสูงสุดบนท้องฟ้า

1.3 ความรักครอบครัว

มอลลีเป็นคนรักครอบครัว แต่เนื่องจากผู้แต่งตั้งใจเจาะลึกชีวิตของตัวละครในช่วงที่ต้องเผชิญกับการสูญเสียมารดา พี่สาว และลูกสาวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตกอยู่ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ความรักที่มอลลีมีต่อบิดาและมินนี่ผู้เป็นน้องสาวที่เสียชีวิตก่อนหน้านี้จึงไม่ถูกพูดถึง

แอนนาและมอลลีแม้จะเป็นพี่น้องท้องเดียวกันแต่ลักษณะนิสัยกลับแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แอนนาไม่ใช่สตรีอินเดียนแดงตามแบบฉบับเหมือนน้องสาว เธอนิยมชีวิตของคนผิวขาวมากกว่าวิถีแบบชนเผ่า หลังหย่ากับสามี แอนนาก็ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเที่ยวสำมะเลเทเมาตามเมืองต่าง ๆ เธอดื่มจัดและชอบ “*ปล่อยเนื้อปล่อยตัวกับชายผิวขาว*” (Grann, 2023: 10) ที่บ้านของมอลลี แอนนายังเล่นहुเลนตากับโบรอันผู้เป็นน้องชายของเออร์เนสต์ และทั้งสองมักออกเที่ยวด้วยกันเป็นครั้งคราว คนขับรถรับจ้างที่พาแอนนาไปบ้านของมอลลีในวันที่เธอหายตัวไปเปิดเผยว่า แอนนากำลังตั้งครรภ์แต่ไม่มีใครรู้ข้อมูลเกี่ยวกับพ่อของเด็ก (Grann, 2023: 69) แม้มอลลีจะเป็นสตรีที่ไม่ชอบใช้จ่ายฟุ่มเฟือย กระนั้นเมื่อการสืบคดีฆาตกรรมแอนนาดำเนินไปอย่างล่าช้า เธอก็ทุ่มเงินจำนวนมากกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่รัฐซึ่งไม่ค่อยเดือดร้อนกับปัญหาของชาวพื้นเมือง ลูกชิ้นตามล่าคนร้าย ความรักที่มอลลีมีต่อพี่สาวยังแสดงจากที่เธอตั้งชื่อลูกสาวคนเล็กว่า แอนนา หรือที่คนรอบข้างชอบเรียกเด็กนี้ว่า “*ลิตเติล แอนนา*”

หลังการเสียชีวิตของแอนนา สุขภาพของลิซซีก็ทรุดลงเรื่อย ๆ มอลลีพยายามรักษามารดาในทิวทัศน์ทางทั้งการหาแพทย์สมัยใหม่และการพึ่งหมอยาประจำเผ่าแต่ไม่ได้ผล ในวาระสุดท้ายของลิซซี มอลลีได้ดูแลเธออย่างใกล้ชิด คอยป้อนอาหารให้ และช่วยปิดมมลีเงินยาวสลวยออกจากโบหน้าที่เต็มไปด้วยริ้วรอยแต่ยังคงความสง่างามราศีของมารดา (Grann, 2023: 35-37)

ความรักที่มอลลีมีต่อลูกสาวคนเล็กแสดงออกในตอนที่สุดสภาพของเธอทรุดโทรมและมอลลีสงสัยว่า ตัวเองกำลังถูกวางยา เธอจึงยกเลิกเตลิต แอนนาให้อยู่ในการดูแลของญาติ แต่เด็กน้อยก็เสียชีวิตไม่นานหลังจากนั้น มอลลีต้องไปฝังศพลูกสาวในช่วงเวลาเดียวกับที่เธอทราบความจริงว่า สามีเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดในคดีฆาตกรรมแอนนาและ

ครอบครัวริตา และยังเป็นคนผสมสารพิษในยารักษาเบาหวานของเธอด้วย ทั้งหมดนี้เป็นความทุกข์ที่หนักหนาสาหัส แต่ด้วยบุคลิกอันเจียบขีริม มอลลี่จึงไม่แสดงออกต่อหน้าสาธารณชน เธอเพียงนั่งอยู่คนเดียวเงียบ ๆ ตลอดช่วงที่มีการพิจารณาคดีในศาล

ความรักที่มอลลี่ต่อเออร์เนสต์ประจักษ์ตั้งแต่ที่เธอตัดสินใจแต่งงานกับเขา และทั้งคู่ก็มีลูกด้วยกันถึงสามคนคือ เอลิซาเบท เจมส์ และลิตเติล แอนนา ไม่เพียงเท่านั้น การที่มอลลี่พึ่งพาสามีในการใช้ชีวิตประจำวันและในการตัดสินใจต่าง ๆ ก็พิสูจน์ให้เห็นว่า เธอรักและไว้วางใจเออร์เนสต์เสมอมา หลังการเสียชีวิตของแอนนา เจ้าหน้าที่ได้เข้าควบคุมตัวไบรอันซึ่งเป็นเรื่องปกติเพราะเขาเป็นคนสุดท้ายที่อยู่กับแอนนา แต่สิ่งที่ทำให้มอลลี่เดือดเนื้อร้อนใจและสะท้อนความรักที่เธอมีต่อสามีคือ เจ้าหน้าที่ยังคุมตัวเออร์เนสต์เอาไว้ด้วย (Grann, 2023: 31) เมื่อสมาชิกในครอบครัวเสียชีวิตอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่พี่สาวคนโต มารดา ริตา จนถึงลิตเติล แอนนาที่เป็นลูกสาวคนเล็ก และมอลลี่เริ่มตระหนักว่าตัวเองกำลังถูกลวงยา เธอก็ไม่เคยตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับสามีจนกระทั่งเออร์เนสต์ยอมสารภาพทุกอย่างในศาล

ความน่าสนใจอย่างยิ่งของตัวละครมอลลี่คือ เธอมีความนิ่มนวลและความเด็ดเดี่ยวอยู่ในตัวอย่างพร้อมเพรียงกัน แม้จะรักบิดามารดาและมีความผูกพันกับชนเผ่าอย่างลึกซึ้ง อันนำไปสู่การแต่งงานครั้งแรกกับเฮนรี แต่เมื่อการใช้ชีวิตคู่ดำเนินต่อไปไม่ได้ เธอก็กล้าที่จะแยกทางกับสามี ที่น่าชื่นชมกว่านั้นคือ ทั้งสองยังคงรักษาความรู้สึกดีต่อกันเสมอมา ความเจ็บไข้ได้ป่วยและการต้องพึ่งพาสามีในการดำเนินชีวิตดูเหมือนจะทำให้มอลลี่เป็นผู้หญิงที่ต้องพึ่งคนอื่นเป็นนิจ แต่ครั้นทราบความจริงที่เออร์เนสต์มีส่วนในการฆาตกรรมแอนนาและครอบครัวของริตา และเป็นคนผสมสารพิษในยารักษาเบาหวาน เธอก็หย่ากับสามีและก้าวข้ามความขมขื่นจากการแต่งงานครั้งที่สองเพื่อแสวงหาความสุขแก่ตัวเองอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะมีขมขื่นเพียงใด แต่ในฐานะปुरुชนคนหนึ่งมอลลี่ก็ยังมีรู้สึกหวาดหวั่นเมื่อต้องเผชิญกับบรมสมชีวิต ดังนั้น “ทุกครั้งที่มีใครเอ่ยชื่อของสามีเธอขึ้นมา เธอจะหดตัวด้วยความสยดสยอง” (Grann, 2023: 231) สิ่งหนึ่งที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์จากบทเรียนชีวิตของมอลลี่คือ ความตระหนงในศักดิ์ศรี การมองโลกในแง่บวก และที่สำคัญ แม้ความสุขจะเป็นสิทธิที่มนุษย์พึงมี แต่บุคคลก็ต้องพยายามแสวงหามาด้วยตัวเอง ความสุขนั้นจึงมีความหมาย ทรงคุณค่า และดำรงอยู่จริง ผลการศึกษาลักษณะนิสัยของมอลลี่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผู้หญิงชาวอินเดียนแดงเผ่าโอเซจมากขึ้น และช่วยลบภาพที่คน

ผิวขาวสร้างไว้กับชาวพื้นเมืองกลุ่มนี้ในฐานะผู้บาปบุญญา ไร้ความสามารถ และไม่อาจกำหนดเส้นทางชีวิตของตัวเองได้

2. ผลการศึกษาตัวละครเฮล เค เบิร์กฮาร์ต

ผู้แต่งบรรยายลักษณะภายนอกของเฮลว่า มีใบหน้าเหมือนนกฮูก ผมสีเข้มชี้โด่แต่ตาขีบขี้ และเข้าตาลึก (Grann, 2023: 25) เขามาตั้งหลักอยู่ในเขตสงวนช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ในสภาพมือเปล่าคือ มีเสื้อติดหลังมาตัวหนึ่งและพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเก่า ๆ อีกเล่มหนึ่งเท่านั้น ด้วยความพยายามอย่างยืงยวด เฮลกลายเป็นเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลทั้งทางการเงินและการเมืองในชุมชนโอเซจ เขาถูกสร้างให้เป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยหลายอย่างเช่นเดียวกับมอลลี่ แต่ลักษณะนิสัยเหล่านั้นไม่ได้ไปในทิศทางเดียวกัน ด้านหนึ่งเฮลเป็นคนอดทนอดกลั้นและมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น แต่ขณะเดียวกันเขาก็เป็นคนเจ้าเล่ห์และมีนิสัยเหี้ยมโหด

2.1 ความอดทนอดกลั้น

ความอดทนอดกลั้นของเฮลแสดงออกในช่วงแรก ๆ ที่เข้ามาสร้างเนื้อสร้างตัวในเขตสงวน เฮลรับจ้างทำงานในฟาร์มเลี้ยงวัวแห่งหนึ่งโดยทำงานหามรุ่งหามค่ำทั้งที่ได้ค่าจ้างน้อย ต้องขี่ม้าต้อนฝูงวัวท่ามกลางพายุลูกเห็บและพายุทรายทำให้เสื้อผ้าไหมแตกฉีกและมุลว่ว และบ่อยครั้งที่เฮลกระดุกหักหรือได้รับบาดเจ็บสาหัส ทว่าท้ายที่สุดด้วยเงินเก็บและเงินยืมจำนวนหนึ่ง เขาสามารถซื้อฝูงปศุสัตว์ของตัวเองเป็นครั้งแรก เฮลเคยล้มละลายอย่างขมขื่น แต่ดูเหมือนความล้มเหลวกลับยิ่งโหมเชื้อไฟแห่งความทะเยอทะยานของเขาขึ้นไปอีก เฮลเริ่มธุรกิจปศุสัตว์ใหม่อีกครั้งและประสบความสำเร็จจนกลายเป็นเจ้าของทุ่งหญ้ากว้างขนาด 45,000 เอเคอร์ (Grann, 2023: 26) ฐานะทางเศรษฐกิจทำให้เฮลได้เป็นรองนายอำเภอสำรองในเขตสงวน ซึ่งแม้จะเป็นเพียงตำแหน่งเกียรติยศ แต่ก็เปิดทางให้เขาได้เป็นผู้มีอิทธิพลในชุมชน

2.2 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

นอกจากความอดทนอดกลั้น เฮลยังเป็นคนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น เขารับหลานชายสองคนคือ เออร์เนสต์และไบรอันมาดูแล เออร์เนสต์เคยยอมรับว่าเฮล “เป็นเสมือนบิดาของเขา” (Grann, 2023: 8) เมื่อเฮลมีเงินทองและอำนาจมากขึ้น นักการเมืองก็เริ่มเข้ามาขอความสนับสนุนจนเป็นที่ทราบกันว่า นักการเมืองท้องถิ่นจะชนะการเลือกตั้งไม่ได้หากไม่มีการสนับสนุนของเฮล การที่เฮลมีไหวพริบและมีธุรกิจที่เจริญรุ่งเรืองทำให้เขามีศัตรูอยู่รอบด้าน “บางคนก็เกลียดเขามาก” (Grann, 2023: 26) แต่

สำหรับครอบครัวมอลลีและชาวโอเซจหลายคน เฮลเป็นคนทำประโยชน์มากมายแก่ชุมชน แพทย์คนหนึ่งกล่าวว่า “จำไม่ได้ว่า มีคนใช้กี่คนมาหาผมโดยที่เขาเป็นคนรับผิดชอบออกค่าใช้จ่ายให้ หรือก็ปากที่ได้ลิ้มรสอาหารที่เขาบริจาค” เฮลเคยเขียนจดหมายถึงผู้ช่วยหัวหน้าเผ่าโอเซจคนหนึ่งโดยมีข้อความว่า “ในชีวิตของผม ผมไม่เคยมีเพื่อนที่ดีไปกว่าชาวโอเซจและผมจะเป็นเพื่อนแท้ของชาวโอเซจตลอดไป” (Grann, 2023: 27)

การที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาบังคับให้สมาชิกเผ่าประเภท “ไร้ความสามารถ” ต้องมีผู้ปกครองดูแลผลประโยชน์ให้ได้ก่อเกิดกระบวนการทุจริตทั้งทางการเมืองและการเงินในเขตสงวน ถึงขั้นที่ผู้พิพากษายอมพูดกับชุมชนอย่างเปิดเผยว่า “ลงคะแนนให้ผมแล้วผมจะจัดตำแหน่งผู้ปกครองดี ๆ ให้” (Grann, 2023: 162) ส่วนบทบาทของเฮลในวงการการเมืองนั้น เนื่องจากเป็นผู้มีอิทธิพลในชุมชน การเลือกตั้งตำแหน่งราชการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประจำเทศมณฑลจึงขึ้นตรงต่อการสนับสนุนของเขา มีเรื่องเล่าว่า ชาวอเมริกันผิวขาวคนหนึ่งลงสมัครเลือกตั้งตำแหน่งอัยการ ซึ่งที่ปรึกษาได้แนะนำให้เขาเข้าหาเฮล เจ้าตัวจึงเดินทางไปฟาร์มหลายครั้งกว่าทั้งสองจะได้พบกัน หลังคุยกันครู่หนึ่งเฮลก็ตระหนักว่า บิดามารดาของผู้สมัครเคยให้ที่พักเขาในระหว่างพายุหิมะ จึงสัญญาว่าจะช่วยที่ปรึกษาจึงกล่าวกับผู้สมัครอัยการว่า “ไม่ต้องกังวลอีกเพราะเฮล “ไม่โกหกใคร ถ้าเขาบอกว่า จะทำอะไรบางอย่าง เขาก็จะทำ” (Grann, 2023: 162) และผลการเลือกตั้งครั้งนั้นก็เป็นที่ไปตามคาด โดยผู้ที่เฮลสนับสนุนเป็นคนชนะในทุกหน่วยการเลือกตั้ง

2.3 ความเจ้าเล่ห์

ความเจ้าเล่ห์ของเฮลสัมพันธ์กับความเฉลียวฉลาดและไหวพริบอันเป็นเอกลักษณ์ของเขา ประจักษ์จากห่าเหตุการณ์ด้วยกัน อันดับแรกคือ คดีฆาตกรรมแอนนา แม้เฮลจะเป็นผู้บงการทุกอย่าง แต่เขาก็สามารถเบี่ยงเบนความสงสัยของมอลลีด้วยการจ้างนักสืบเอกชนมาตามล่าผู้ร้าย (Grann, 2023: 61) ฝ่ายนักสืบยอมรับในภายหลังว่า เฮลสั่งให้เขาสืบคดีพอเป็นพิธีเท่านั้น ดังนั้น ไม่นานหลังการเสียชีวิตของแอนนา เขาก็ไปทำคดีอื่นแทน เฮลยังสั่งให้พรรคพวกเข้าขโมยบันทึกรเกี่ยวกับการเสียชีวิตของแอนนา เจ้าหน้าที่สืบสวนคนหนึ่งให้การว่า “ได้ะทำงานของผมถูกจัด คำให้การทั้งหมดหายไป” (Grann, 2023: 125)

เมื่อเอร์เนสต์ถูกควบคุมตัวในฐานะผู้ต้องสงสัยและมีแนวโน้มจะสารภาพความจริงต่อศาล เฮลก็สั่งให้ทนายความส่วนตัวเรียกมอลลีขึ้นให้การระหว่างการไต่สวน โดยบังคับให้เธอยอมรับต่อหน้าสามีว่า เคยแต่งงานกับเฮนริก่อนจะมาใช้ชีวิตคู่กับเอร์เนสต์ การกระทำดังกล่าวแสดงถึงความเจ้าเล่ห์ของเฮลเนื่องจากรู้ว่า หลานชายเป็น

คนซี้หึง เขาหวังว่า คำสารภาพของมอลลี่จะทำให้เอร์เนสโตโกรธเคืองแล้วกลับมาเข้าข้างตัวเองอีกครั้ง แต่เมื่อเอร์เนสโตยื่นกรานที่จะสารภาพทุกอย่าง เฮลก็หันมากล่าวโทษหลานชายในฐานะต้นคิดทั้งหมดและพยายามโน้มน้าวคณะลูกขุนว่า คนที่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากการเสียชีวิตของสมาชิกในครอบครัวมอลลี่คือเอร์เนสโต ไม่ใช่เขา (Grann, 2023: 229)

เหตุการณ์ที่สองเกี่ยวกับการวางระเบิดที่บ้านของริตา เฮลตัดสินใจจ้างแบล็กกี้ ทอมป์สัน (Blackie Thompson) ชาวอเมริกันผิวขาวที่เคยติดคุกหลายครั้งเป็นคนดำเนินการและจ่ายค่าจ้างเป็นรถหนึ่งคัน โดยให้ทอมป์สันเข้าไปโมยรถในโรงรถของมอลลี่เอง ดังนั้น คืบหนึ่งขณะที่ครอบครัวมอลลี่กำลังหลับอยู่ ทอมป์สันก็เข้ามาขโมยรถ แต่เนื่องจากเขาถูกจับในข้อหาขโมยรถเสียก่อน เฮลจึงจ้างเฮนรี แกรมเมอร์ (Henry Grammer) พ่อค้าเหล้าเถื่อนที่มีลูกน้องจำนวนมากเป็นคนจัดการแทน ก่อนที่บ้านริตาจะถูกระเบิด เฮลได้ไปงานแสดงปศุสัตว์ในรัฐเท็กซัส (Texas) ทั้งยังจ้างวานให้คนรู้จักทราบโดยทั่วกัน ทำให้เขาไม่ตกเป็นเป้าสงสัยของเจ้าหน้าที่สืบสวน หลังการเสียชีวิตของริตาและสามี เฮลแสดงความเดือดร้อนใจอย่างเห็นได้ชัดและสัญญากับมอลลี่ว่า จะแก้แค้นแทนครอบครัวของเธอ (Grann, 2023: 103)

เฮลเป็นคนรอบคอบและประสบการณ์ชีวิตอันผาดโผนก็สอนให้เขาต้องระมัดระวังตัว หลังฆาตกรรมสมาชิกในครอบครัวมอลลี่ เฮลพยายามกำจัดพยานหลักฐานที่อาจเอาผิดเขาได้ สามเดือนหลังจากที่บ้านริตาถูกระเบิดจนพังพินาศ ในวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1923 แกรมเมอร์ก็เสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถเสียหลักพลิกคว่ำ เพื่อน ๆ ของแกรมเมอร์ส่งข่าวถึงกันว่า มีคนแอบทำอะไรบางอย่างกับพวกมอลลี่และเบรกในรถก่อนเกิดเหตุ ขณะที่อาซา เคอร์บี โจรพันทองที่เป็นเพื่อนสนิทของแกรมเมอร์ถูกยิงตายในห้างสรรพสินค้า เหตุเกิดหลังจากที่เฮลบอกให้เคอร์บีทราบว่ามีเพชรจำนวนหนึ่งอยู่ในห้างสรรพสินค้าและแนะนำช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการโจรกรรม เคอร์บีหลงเชื่อจึงบุกเข้าไปในห้างกลางดึกปรากฏว่า เฮลได้จ้างวานแก๊งเจ้าของห้างไว้ล่วงหน้า ดังนั้น ทันทีที่เคอร์บีปรากฏตัว เขาก็ถูกยิงและเสียชีวิตในที่เกิดเหตุ (Grann, 2023: 183-184)

เหตุการณ์ที่สามเกี่ยวกับการฆาตกรรมเฮนรีดีตสามีของมอลลี่ เขาถูกยิงใน ค.ศ. 1923 และเสียชีวิตขณะอายุเพียง 40 ปี ที่น่าสังเกตรึคือ ก่อนเกิดเหตุไม่นาน เฮนรีได้ซื้อประกันชีวิตในวงเงินสูงถึงสองหมื่นห้าพันดอลลาร์และระบุให้เฮลเป็นผู้รับประโยชน์ คนขายประกันให้การว่า เฮลเป็นคนดำเนินการซื้อประกันครั้งนั้นด้วยตัวเองและยืนยันกรานว่า

จะต้องเป็นผู้รับประโยชน์เพราะเฮนรีเป็นลูกหนี้ของเขา เมื่อคนขายประกันถามว่า เฮนรีติดหนี้เท่าไร เฮลก็ให้คำตอบอย่างกำกวมว่า “อืม เขาเป็นหนี้ฉันเยอะเลย ราวหนึ่งหมื่นหรือหมื่นสองพันได้” (Grann, 2023: 165) ในการทำประกันให้กับเฮนรี เฮลต้องแก้ไขข้อปสรรค 2 เรื่อง เรื่องแรกคือ การหาใบรับรองแพทย์เพราะเฮนรีเป็นคนดื่มจัดและเคยมาจนประสบอุบัติเหตุขณะขับรถ แต่แล้วเฮลก็สามารถหาแพทย์สองคนที่ยอมรับรองให้กับเฮนรีได้ ส่วนเรื่องที่สองคือ หลักฐานที่พิสูจน์ว่า เฮลเป็นเจ้าของหนี้ของเฮนรี คนขายประกันกล่าวว่า เฮลนำสัญญากู้เงินมาแสดงก็จริง แต่แทนที่จะเป็นวงเงิน 10,000 หรือ 12,000 ดอลลาร์ตามที่เขาเคยบอกก่อนหน้านี้จำนวนเงินที่เฮนรีกู้จากเฮลก็พุ่งสูงถึง 25,000 ดอลลาร์ เฮนรีเป็นคนลงนามในสัญญาและมีการระบุเวลาว่า “Jany 1921” (มกรา 1921) เจ้าหน้าที่สืบสวนให้ความสำคัญกับรายละเอียดข้อนี้มากเพราะชี้ให้เห็นว่า มีความพยายามระบุเวลาก่อนวันที่เฮนรีทำประกันเพื่อที่เฮลจะมีสิทธิรับประโยชน์ตามกฎหมาย เมื่อสัญญากู้เงินถูกส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญของกระทรวงการคลังวิเคราะห์ ปรากฏว่า เดือนที่พิมพ์ในเอกสารจริง ๆ คือ “June” (มิถุนายน) แต่มีคนพยายามลบอักษร “u” และ “e” ออกแล้วเขียนอักษร “a” ลงทับอักษร “u” และอักษร “y” ลงทับอักษร “e” ให้กลายเป็น “Jany” (มกรา) เมื่อเจ้าหน้าที่สอบถามชายที่เฮลอ้างว่า เป็นคนพิมพ์สัญญากู้เงิน เขาก็ปฏิเสธและบอกว่าไม่เคยเห็นเอกสารดังกล่าว

เพื่อตอบตาชาวโอเซจ เฮลจึงอาสาแบกโลงศพของเฮนรีด้วยตัวเองและพยายามทำให้รอย บันช์ ซึ่งเคยเป็นซุ้กับภรรยาของเฮนรีตกเป็นเป้าสงสัย เจ้าหน้าที่ได้สอบปากคำบันช์ แต่เขาก็ยืนยันความบริสุทธิ์ทุกครั้ง บันช์เล่าถึงเฮลด้วยว่า หลังเฮนรีถูกฆ่า เฮลเคยมาหาเขาแล้วแนะนำ “ถ้าฉันเป็นนาย ฉันจะไปจากเมืองนี้” กับทั้งเสนอจะให้เงินในกรณีที่บันช์หนีไปเมืองอื่น เมื่อบันช์เล่าให้เพื่อนคนหนึ่งฟังก็ได้รับคำเตือนว่า ไม่ควรหนีเพราะ “ถ้านายหนี พวกเขาต้องโทษนายแน่” (Grann, 2023: 167) ฝ่ายภรรยาของเฮนรีให้การว่าหลังสามีถูกฆาตกรรม เฮลเคยมาหาเธอหลายครั้งเพื่อให้ลงนามในเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของเฮนรี ครั้งหนึ่งเฮลนำเหล้าวิสกี้ขวดหนึ่งมาเป็นของฝาก แต่เธอไม่กล้าดื่มเพราะกลัวจะถูกวางยา

เหตุการณ์ที่สี่คือ เรื่องที่ฟาร์มของเฮลถูกวางเพลิงไหม้เสียหายอย่างหนักทำให้ซากวัวควายเกลื่อนท้องทุ่งที่ดำเนินต่อตะโก คนส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ามีใครเป็นคนอยู่เบื้องหลัง แต่เพื่อนบ้านคนหนึ่งให้ข้อมูลว่า เฮลเป็นคนสั่งให้คนงานเผาฟาร์มปศุสัตว์ ทั้งนี้สันนิษฐานได้ว่า เฮลอยากที่จะแสดงให้ชาวโอเซจเห็นว่า เขาก็ตกเป็นเป้าของคนร้าย

เหมือนกัน มอลลีเคยกล่าวอย่างสิ้นหวังหลังเหตุการณ์ฟาร์มถูกวางเพลิงว่า “ขนาดผู้ที่ได้ซื้อว่า เราหาแห่งเทือกเขาโอเซจยังถูกทำร้าย” (Grann, 2023: 104) อย่างไรก็ตาม เฮลได้จัดการซื้อประกันไว้ก่อนเกิดเหตุ ทำให้ได้รับเงินเคลมมากถึง 30,000 ดอลลาร์

เหตุการณ์สุดท้ายที่แสดงความเจ้าเล่ห์ของเฮลคือ เมื่อเจ้าหน้าที่สามารถรวบรวมพยานหลักฐานที่จะเอาผิดเฮลในคดีฆาตกรรมแอนนาและครอบครัวของริตา ในเบื้องต้นเขามีแผนจะหนี โดยสั่งตัดเสื้อผ้าใหม่และวางแผนว่า จะออกจากเมืองทันทีที่ได้ข่าวแน่ชัด แต่ไม่กี่วันให้หลัง เฮลก็เปลี่ยนใจ เขาเดินเข้าไปในห้องนายอำเภอในชุดสูทที่รีดไว้อย่างประณีต รองเท้ามันปลาบ สวมหมวกสักหลาด เสื้อโค้ดติดเข็มกลัดฝังเพชรและพูดว่า “เข้าใจว่าตำรวจกำลังต้องการตัวผมอยู่” แล้วเขาก็อธิบายต่อด้วยความมั่นใจว่า ขอมามอบตัว “ไม่จำเป็นต้องส่งคนไปตามล่า” (Grann, 2023: 192) เรื่องนี้ไม่อาจตีความว่า เฮลสำนึกผิดหรือเกรงกลัวกฎหมาย แต่น่าจะเกิดจากความมั่นใจว่า จะเอาตัวรอดได้ด้วยอิทธิพลทางการเมืองและการเงิน รายงานต่าง ๆ จากคณะสืบสวนเผยให้ทราบว่า เฮลพยายามติดสินบนเจ้าหน้าที่รัฐตั้งแต่คณะลูกขุน อัยการ ผู้พิพากษาจนถึงนักการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและจากส่วนกลาง ทำให้เจ้าหน้าที่จำนวนมากถูกถอดออกจากตำแหน่งเมื่อความจริงถูกเปิดเผย คดีฆาตกรรมแอนนาและครอบครัวริตาซึ่งเป็นข่าวโด่งดังในสหรัฐอเมริกาขณะนั้นทำให้เฮลถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย เขาถูกตัดสินว่า มีความผิดและต้องติดคุกตลอดชีวิตเพื่อชดใช้กับสิ่งที่ทำลงไป

2.4 ความโหดเหี้ยม

ลักษณะนิสัยที่โหดเหี้ยมของเฮลได้สอดแทรกในเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดทั้งเรื่อง นอกจากการอยู่เบื้องหลังฆาตกรรมแอนนา ครอบครัวริตา และเฮนรีแล้ว สิ่งที่เฮลทำต่อหลานชายรวมถึงลูกในท้องของแอนนาซึ่งหลายคนสงสัยว่า เขาเป็นพ่อของเด็กก็สะท้อนความโหดเหี้ยมไร้มนุษยธรรมของตัวละคร ด้วยบุคลิกที่อ่อนแอ เออร์เนสต์จึงตกอยู่ใต้อาณัติของเฮล เขาพูดถึงอาแท้ ๆ ของตัวเองว่า “แกไม่ใช่คนแบบที่จะขอให้คุณช่วยทำอะไรให้อย่างสุภาพแต่จะสั่งให้ทำ” (Grann, 2023: 27) ส่วนไบรอัน แม้จะไม่ได้หน้าตาดีเหมือนพี่ชายแต่มีความแข็งแกร่งและทำทางเย็นชามากกว่า เฮลรับหลานชายทั้งสองมาอุปการะก็จริงแต่ไม่เคยแสดงความรักความห่วงใย ในทางกลับกัน เฮลปฏิบัติต่อหลานเหมือนคนงานทั่วไปที่มีหน้าที่ทำงานให้เขาและจะถูกลงโทษหากมีความผิด ครั้งหนึ่งเฮลจับได้ว่าไบรอันขโมยควายและ “ได้ยื่นฟ้องต่อศาลเป็นการสั่งสอนหลานชาย” (Grann, 2023: 30)

เมื่อเฮลและหลานชายสองคนถูกควบคุมตัวและเอร์เนสต์เริ่มทนแรงกดดันต่างๆ ไม่ไหว เฮลก็หาทางกำจัดหลานคนโต เขาบอกพรรคพวกคนหนึ่งว่า เอร์เนสต์เป็นพยานคนเดียวที่เขากลัวและ “นายจะใช้วิธีไหนก็ตามพยายามเข้าถึงเอร์เนสต์ให้ได้ ไม่งั้นฉันพังแน่” (Grann, 2023: 210) ครั้นเอร์เนสต์ถูกเรียกมาให้การในฐานะพยานในคดีฆาตกรรมที่เฮลอยู่เบื้องหลัง เขาก็กดดันหลานชายด้วยการถลึงตาใส่และสั่งให้ทนายความส่วนตัว ประณามเอร์เนสต์ด้วยถ้อยคำที่รุนแรงว่า “ผู้ทรยศต่อสายเลือดตนเอง” เอร์เนสต์ สาราภาพกับอัยการก่อนจะขึ้นให้การว่า “พวกเขาเอาผมตายแน่” และเจ้าหน้าที่สืบสวนคนหนึ่งก็ตั้งข้อสังเกตว่า ขณะนั่งลงบนเก้าอี้พยาน ความกลัวอาทำให้เอร์เนสต์มีอาการ ตระหนก “เห็นได้ชัดว่าความเข้มแข็งทั้งหมดที่เขาพยายามรวบรวมมาจนถึงจุดนี้ก็เริ่ม จางหายไป” (Grann, 2023: 214) ช่วงปลายเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1926 ซึ่งการไต่สวนคดี ฆาตกรรมแอนนาและริตากล้างเข้าสู่โค้งสุดท้าย เฮลยังพยายามหาทางกำจัดเอร์เนสต์ ใน ระหว่างถูกควบคุมตัว เขาติดต่อกับทอมป์สันซึ่งถูกขังอยู่ในห้องแยกไปอีกชั้นหนึ่งและ โน้มน้าวให้ทอมป์สัน “ไม่ให้การกล่าวหาเขา” เพื่อแลกกับเรื่องที่เฮลจะทำให้เขาออกจาก คุกได้ เฮลยังสั่งให้ทอมป์สันลักตัวเอร์เนสต์ออกจากคุกเพื่อที่หลานชายจะได้หายตัวไป ก่อนถึงกำหนดขึ้นให้การ ทอมป์สันสารภาพว่า “เขาจะใช้ผมเอาตัวเอร์เนสต์ เบิร์กฮาร์ด ไปที่โอลด์เม็กซิโก” และ “ไม่ต้องการให้ฆ่าเบิร์กฮาร์ดในประเทศนี้เพราะจะมีคนพบศพ” (Grann, 2023: 225)

ในระหว่างสืบสวนคดีฆาตกรรมแอนนา เจ้าหน้าที่ได้ให้ความสนใจกับข้อมูลที่ แอนนาตั้งครรภ์ขณะถูกฆ่าตายเป็นพิเศษ หลังสอบถามกลุ่มเพื่อนสนิทของแอนนา คณะสืบสวนก็ได้ข้อมูลที่นักรบอักษระอ่อนและสะท้อนลักษณะที่เริ่มบุษยธรรมของเฮลว่า “เฮลมีอะไรกับแอนนาและเป็นพ่อของเด็กในท้อง ซึ่งหากเป็นความจริงก็หมายความว่า เขา ได้ฆ่าลูกของตัวเองด้วย” (Grann, 2023: 203)

เห็นได้ว่า เฮลเป็นตัวละครที่มีลักษณะนิสัยหลายอย่าง ทั้งความอดทนอดกลั้น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น ความเจ้าเล่ห์แสนกล และนิสัยที่เหี้ยมโหด ความเปลี่ยนแปลง ของเฮลที่เห็นได้ชัดเจนนคือ แม้จะเป็นคนเข้มแข็งเด็ดขาด แต่เมื่อต้องเผชิญกับคำตัดสินให้ ตัดคุกดตลอดชีวิต บุรุษที่มากประสบการณ์ชีวิตอย่างเขาก็ไม่อาจซ่อนความหวาดหวั่นไว้ได้ นักข่าวคนหนึ่งตั้งข้อสังเกตว่า “เฮลแสดงความตื่นเต้นเล็ดลอดออกมาทางสีหน้า” (Grann, 2023: 230) แตกต่างจากพรรคพวกอันธพาลของเขาที่ซ่อนความรู้สึกได้อย่างมิดชิด สิ่งที่ เฮลมีอย่างเสมอต้นเสมอปลายและอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จในชีวิต

คือ การยอมรับสภาพที่เป็นอยู่และความตั้งใจในการทำงาน สมัยเริ่มเข้ามาตั้งหลักในเขตสงวนและต้องรับจ้างทำงานในฟาร์มปศุสัตว์เพื่อหารายได้เลี้ยงชีพ เฮลทำงานหามรุ่งหามค่ำ ทั้งที่ได้รับค่าจ้างน้อย ต่อมาเมื่อต้องล้มละลายอย่างขมขื่น เขาก็ยอมรับความจริงแล้วลุกขึ้นมาสู้อีกครั้งจนประสบผลสำเร็จ ถึงแม้จะไม่เคยยอมรับว่า ตัวเองมีความผิด แต่ในเมื่อศาลได้ตัดสินให้ติดคุกและใช้แรงงาน เฮลก็ตั้งใจทำงานทุกอย่างที่เจ้าหน้าที่มอบหมายให้ ตั้งแต่การดูแลผู้ป่วยวิธโรคจนถึงการทำงานในฟาร์มของเรือนจำอย่างการเลี้ยงหมูและสัตว์อื่น ๆ รายงานของเรือนจำเขียนไว้ว่า “เขาได้คะแนนดีในการดูแลสัตว์ต่าง ๆ และทำงานผ่าตัด เช่น ผ่าฝีและทำหมันสัตว์ได้” (Grann, 2023: 237) หลังติดคุกเป็นเวลา 20 ปี เฮลได้รับการปล่อยตัวใน ค.ศ. 1947 โดยคณะกรรมการทัณฑ์บนให้เหตุผลว่า เขามีอายุมาก (72 ปี) และประพฤติตัวดีมาโดยตลอด เฮลถูกห้ามไม่ให้เหยียบรัฐโอคลาโฮมา แต่จากคำบอกเล่าของญาติ เขาเคยแอบเข้าไปในเขตสงวน ความสัมพันธ์ระหว่างเฮลกับเออร์เนสต์ไม่เคยดีขึ้น เขายังโกรธเคืองและเคียดแค้นหลานชายที่ทำให้ตัวเองต้องติดคุกและสูญเสียทุกอย่าง เฮลกล่าวกับญาติคนหนึ่งว่า “ถ้าไอ้เวรเออร์เนสต์มันรู้จักหุบปาก ทุกวันนี้เราคงร่ำรวยไปแล้ว” (Grann, 2023: 260)

จากการศึกษาลักษณะของตัวละครเฮลทำให้ผู้อ่านทราบถึงบริบทของสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ที่คนผิวขาวยังคงดำเนินแผนรุกรานชาวพื้นเมืองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น ยังทำให้เข้าใจมิติต่าง ๆ ของคนผิวขาวที่เข้าไปกอบโกยผลประโยชน์ของชาวพื้นเมืองโดยเฉพาะการกอบโกยเงินรายได้จากน้ำมันของเผ่าโอเซจ ในแง่ที่ว่า หากปราศจากลักษณะบางอย่าง เช่น ความอดทน ความเอื้อเฟื้อ หรือแม้แต่ความโหดเหี้ยมแล้ว คนกลุ่มนี้ก็อาจไม่สามารถสร้างเนื้อสร้างตัวในดินแดนใหม่นี้ได้

3. ผลการศึกษาตัวละครเออร์เนสต์ เบิร์กฮาร์ต

เออร์เนสต์มีสถานภาพเป็นหลานชายของเฮลและเป็นสามีของมอลลี แม้จะเป็นตัวละครสำคัญแต่พื้นที่ที่แสดงบทบาทของเขามีไม่มาก ทั้งนี้ อาจเพราะเออร์เนสต์อยู่ในฐานะผู้อาศัยมาโดยตลอดตั้งแต่สมัยอยู่กับเฮลในฟาร์มปศุสัตว์จนกระทั่งแต่งงานและย้ายไปอาศัยกับมอลลี อนึ่ง การที่เออร์เนสต์ชอบเป็นผู้ตามมากกว่าผู้นำได้ส่งผลให้เป็นตัวละครหลักที่มีบทบาทไม่มากเมื่อเทียบกับตัวละครสำคัญอย่างมอลลีและเฮล อย่างไรก็ตาม ลักษณะที่โดดเด่นของเออร์เนสต์ที่ได้แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดคือ ความอ่อนแอและความรักภรรยา

3.1 ความอ่อนแอ

ประวัติส่วนตัวของเอร์เนสต์ไม่ใช่สิ่งที่เขาจะภาคภูมิใจได้ เอร์เนสต์เป็นคนชอบดื่มเหล้าเถื่อนและมั่วสุมเล่นไฟอยู่กับนักเลง อย่างไรก็ตาม แม้จะพยายามแสดงตนว่า เป็นนักเลงที่หยาบกระด้าง แต่คนรอบข้างก็สัมผัสได้ถึงความอ่อนโยนในตัวเขาซึ่งบางครั้งมีความไม่มั่นคงเจือปนอยู่ด้วย ความอ่อนแอของเอร์เนสต์แสดงออกตลอดทั้งเรื่อง ขณะอาศัยในฟาร์มปศุสัตว์ เขายอมอยู่ใต้อาณัติและทำตามคำสั่งของอาททุกอย่าง การแต่งงานแล้วย้ายไปอาศัยที่บ้านของมอลลีไม่อาจทำให้ความกลัวอาของเอร์เนสต์บรรเทาลง หากมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เขาสมรู้ร่วมคิดกับเฮลในคดีฆาตกรรมแอนนา เรื่องการวางระเบิดที่บ้านริตา และเป็นคนผสมสารพิษลงในยารักษาเบาหวานของมอลลี ในคืนที่บ้านริตาถูกระเบิด มอลลีและลูก ๆ มีแผนไปค้างคืนที่นั่นด้วย แต่เจมส์ลูกชายคนที่สองเกิดปวดหูขึ้นอย่างกะทันหัน ทำให้แผนเดิมถูกยกเลิก มาร์จิลูกสาวของเจมส์และมีฐานะเป็นหลานปู่ของเอร์เนสต์กล่าวว่า “นี่คือเหตุผลที่พวกเขารอดมาได้” และอธิบายเพิ่มเติมว่า ที่พ่อของเธอเป็นปฏิปักษ์ต่อเอร์เนสต์เสมอมาก็เพราะ “พ่อฉันต้องใช้ชีวิตอยู่กับความคิดที่ว่า พ่อตัวเองพยายามฆ่าเขา” (Grann, 2023: 269)

3.2 ความรักต่อภรรยา

ความรักที่เอร์เนสต์มีต่อภรรยาแสดงออกจากการแต่งงานข้ามกลุ่มชาติพันธุ์ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 แม้จะมีชาวอเมริกันผิวขาวจำนวนมากพยายามแต่งงานกับชาวอินเดียนแดงเพื่อแสวงหาประโยชน์ แต่จุดเริ่มต้นในการใช้ชีวิตคู่ของมอลลีและเอร์เนสต์กลับมาจากความรักแท้ ทั้งสองมีโอกาสมักพบกันเพราะเอร์เนสต์ขับรถรับจ้างในยามที่ว่างเว้นจากงานปศุสัตว์ ความรักที่เขามีต่อมอลลียังประจักษ์จากที่เขาหัดพูดภาษาโอเซจจนสามารถสื่อสารกับเธอได้ การแต่งงานกับมอลลีทำให้เอร์เนสต์ถูกเพื่อนอันธพาลเรียกว่า “สคอว์แมน” ซึ่งเป็นคำล้อเลียนชายผิวขาวที่แต่งงานกับผู้หญิงอินเดียนแดง แต่เขาก็ไม่สนใจ เอร์เนสต์ยังเป็นที่พึ่งให้กับภรรยาซึ่งเป็นเบาหวาน คอยดูแลเมื่อมอลลีมีอาการปวดตามข้อหรือหิวอาหาร หลังการเสียชีวิตของแอนนา มอลลีต้องพึ่งสามีมากขึ้นในการใช้ชีวิตประจำวันและในการตัดสินใจต่าง ๆ จนคนรอบข้างตั้งข้อสงสัยเกิดว่า “ความทุ่มเทที่เขามีให้กับภรรยาชาวอินเดียนแดงและลูก ๆ ไม่ธรรมดาและน่าทึ่งมาก” (Grann, 2023: 20) ความซึ้งถึงถือเป็นจุดอ่อนของเอร์เนสต์ซึ่งเฮลได้ใช้เล่นงานหลานชายในศาล แต่ก็เป็น การสะท้อนความรักความห่วงใยที่เขามีต่อมอลลี “เมื่อได้ยินว่า มีชายคนหนึ่งมาชอบมอลลี เอร์เนสต์พิมพ์ปากบอกเธอว่า เขาไม่อาจอยู่ได้โดยไม่มีเธอ” (Grann, 2023: 7)

ในช่วงเริ่มแรกที่ถูกควบคุมตัวในฐานะผู้ต้องสงสัย เออร์เนสต์ยังเข้าข้างเฮลและปฏิบัติตามที่อาต้องการทุกอย่าง แต่เมื่อเห็นสภาพของมอลลีโดยเฉพาะหลังเหตุการณ์ลูกสาวคนสุดท้องเสียชีวิต เออร์เนสต์ก็สำนึกผิดและยอมสารภาพความจริงโดยไม่สนใจว่าเฮลจะจัดการกับเขาอย่างไร เริ่มแรกเออร์เนสต์ขอพบอัยการเป็นการส่วนตัวและเมื่ออัยการไปถึงห้องขังก็พบเออร์เนสต์ในสภาพที่กำลังเดินกลับไปกลับมาอย่างกระวนกระวาย ขอบตาคล้ำเหมือนไม่ได้นอนมาหลายวัน และพยายามพูดแบบเร่งรีบว่า “ผมเบื่อก่อนที่จะโกหกแล้ว” และ “ผมอยากให้การไต่สวนนี้สิ้นสุดลงเสียที” (Grann, 2023: 213) เขายังสารภาพกับทนายความส่วนตัวว่า “ผมรู้สึกแสบและเหนียวกับเรื่องทั้งหมดนี้เต็มที่ ผมอยากสารภาพว่า ทำอะไรลงไปบ้าง” (Grann, 2023: 214) เออร์เนสต์กล่าวทิ้งท้ายหลังสารภาพทุกอย่างในศาลว่า “ที่ผมทำเพราะเฮลขอให้ทำและเขาเป็นอาของผม” และ “ผมได้เล่าความจริงว่าผมทำอะไรลงไปบ้างกับหลายคน ผมเห็นว่า การกระทำบางอย่างเพื่อให้การพิจารณาตัดสินลงและยอมรับความจริงเป็นสิ่งที่ถูกต้องและมีเกียรติที่ผมควรทำ” (Grann, 2023: 214) วันที่ 21 มิถุนายน ค.ศ. 1926 เออร์เนสต์ถูกตัดสินจำคุกตลอดชีวิตและต้องใช้แรงงานอย่างหนัก กระนั้นคนรอบข้างสังเกตว่า สีหน้าเขาแสดงถึงความโล่งอกและความสบายใจ อัยการคนหนึ่งกล่าวว่า “จิตใจของเขาสงบแล้ว เขาปลดปล่อยความลับที่โหดร้ายออกจากจิตวิญญาณหลังจากที่ทุกข์ทรมานมานาน และตอนนี้เขาได้สำนึกผิดและต้องการการให้อภัย” (Grann, 2023: 221) เหตุการณ์สุดท้ายที่แสดงความรักความผูกพันที่เออร์เนสต์มีต่อภรรยา คือ ก่อนจะถูกนำตัวไปยังเรือนจำของรัฐ เขาพยายามหันมายิ้มเศร้า ๆ กับมอลลี “แต่สีหน้าของเธอยังคงเฉยเมย อาจถึงขั้นเย็นชาด้วยซ้ำ” (Grann, 2023: 222)

แม้เออร์เนสต์จะมีพื้นที่แสดงบทบาทไม่มากเมื่อเทียบกับมอลลีและเฮล แต่เนื่องจากเป็นคนที่มีทั้งความดีและความไม่ดีผสมกันอยู่ เขาจึงเป็นตัวละครที่มีความขัดแย้งในใจและมีความรู้สึกไม่คงที่มากที่สุด ในช่วงเริ่มแรกความสำนึกในอุปการคุณรวมถึงความกลัวเฮลได้ชนะความรักที่เออร์เนสต์มีต่อภรรยา ประจักษ์จากที่เขาสมรู้ร่วมคิดกับอาในการฆาตกรรมสมาชิกในครอบครัวมอลลี และที่ร้ายแรงกว่านั้น เออร์เนสต์ไม่ได้ห้ามภรรยาและลูก ๆ ซึ่งมีแผนจะไปค้างคืนที่บ้านของริตาในคืนที่บ้านถูกระเบิด อย่างไรก็ตาม ในช่วงท้ายของการไต่สวนคดี เออร์เนสต์ก็สำนึกผิดและความรักที่เขามีต่อภรรยาได้ชนะความกลัวเฮล เขาจึงต้องการให้ความจริงถูกเปิดเผยและผู้กระทำผิดต้องถูกลงโทษแม้จะมีเขารวมอยู่ในนั้นด้วย

สิ่งหนึ่งที่ทำให้นวนิยายแปลเรื่องนี้ น่าสนใจคือ ตัวละครล้วนเป็นบุคคลที่มีชีวิตจริงในประวัติศาสตร์ บุคลิกภาพรวมถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของตัวละครจึงไม่ได้เป็นไปในแบบสุดโต่ง ตัวละครอาจเคยเป็นคนร้ายแล้วกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี แต่เมื่อถึงช่วงจังหวะหนึ่งของชีวิตก็อาจกลายมาเป็นผู้ร้ายอีกครั้ง แม้เออร์เนสต์จะสำนึกผิดและกล้าทวงความยุติธรรมให้กับครอบครัวของภรรยา แต่เขาก็ไม่ใช่บุรุษที่ชนะใจตัวเองจนปราศจากความเป็นอันธพาล หลังได้รับการลดโทษและออกจากคุก เออร์เนสต์เข้าปล้นบ้านของชาวโอเซจคนหนึ่งทำให้ต้องติดคุกเป็นครั้งที่สองจนกระทั่งได้ออกจากคุกอีกครั้งใน ค.ศ. 1947 และถูกห้ามไม่ให้เข้ารัฐโอคลาโฮมา เออร์เนสต์ต้องรับจ้างทำงานในฟาร์มเลี้ยงแกะแห่งหนึ่งในรัฐนิวเม็กซิโกโดยได้รับค่าจ้างเพียงเดือนละ 75 ดอลลาร์ ในช่วงบั้นปลายของชีวิตและในสภาพที่ผอมบางและหลังโกง เขาไปอยู่กับน้องชายในเทศมณฑลโอเซจ มาร์จิลหลานปู่ของเออร์เนสต์กล่าวว่า “ตอนเจอเออร์เนสต์ ฉันกำลังเข้าสู่วัยรุ่นและแปลกใจที่แกดูเป็นคนแกใจดี ตัวแกเล็กมาก ผมหงอก แววดาใจดีมาก แม้จะอยู่ในคุกมานานแต่มันไม่ได้ทำให้แกเป็นคนหยาบกระด้างเลย” (Grann, 2023: 261) ต่อมาเออร์เนสต์ย้ายไปอาศัยในรถบ้านหลังหนึ่งซึ่งขุกขุมด้วยหนูนอกเขตเทศมณฑล ในบรรดาลูกของเขา เอลิซาเบทไม่สนใจที่จะพบบิดาแต่เจมส์ยังไปเยี่ยมอยู่เนือง ๆ เออร์เนสต์เสียชีวิตใน ค.ศ. 1986 โดยอัฐิถูกใส่กล่องส่งมามอบให้เจมส์ เขาเคยสงสัยเสียไว้ว่า ขอให้เจมส์ไปรยอัฐินั้นลงบนเทือกเขาโอเซจ แต่เนื่องจากเจมส์ยังฝังใจเรื่องที่บิดาเกือบจะฆ่าทั้งครอบครัวจึงไม่ยอมทำตามคำสั่ง มาร์จิลเล่าว่า “ข้าเฝ้ามันตั้งเฉย ๆ อยู่ในบ้านหลายวัน ในที่สุดคืนหนึ่งพ่อทนเห็นไม่ได้อีกและเอาไปโยนทิ้งบนสะพานดื้อ ๆ อย่างนั้นละ” (Grann, 2023: 264)

เออร์เนสต์เป็นตัวละครหลายมิติที่มีบุคลิกซับซ้อน เขาเป็นคนรักภรรยาแต่ขณะเดียวกันความอ่อนแอของเขาได้นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่อาจให้อภัยได้ สิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้คือ เออร์เนสต์มีความผูกพันกับชุมชนโอเซจ เขาจึงปรารถนาให้ลูกชายไปรยอัฐิลงในดินแดนแห่งนี้ การที่เออร์เนสต์ไม่ยอมแต่งงานใหม่ก็ทำให้สันนิษฐานได้ว่า แม้จะเข้ามาแสวงหาประโยชน์ในครอบครัวของมอลลี แต่ความรักที่เขามีต่อเธอคือรักแท้ ลักษณะของตัวละครเออร์เนสต์ได้ช่วยขยายภาพเกี่ยวกับคนผิวขาวที่เข้ามาอยู่ในชุมชนของชาวพื้นเมืองให้มีความหลากหลายมากขึ้น โดยนอกจากกลุ่มที่เข้ามาแสวงหาประโยชน์ด้วยความโหดเหี้ยมไร้มนุษยธรรมแล้ว ยังมีคนผิวขาวที่หลงรักชาวอินเดียนแดงอย่างแท้จริง การมีหลายสถานภาพ เช่น คนขาวที่สังคมมองว่า มีอารยธรรมสูงกว่าชาวพื้นเมือง ผู้ตั้งถิ่นฐานใหม่ที่ปรารถนาจะกอบโกยทรัพย์สินในพื้นที่ ตลอดจนสถานภาพเป็นสามี ทำให้

คนผิวขาวที่แต่งงานกับชาวอินเดียนแดงมีบุคลิกย้อนแย้งและมีการต่อสู้ระหว่างความดีกับความชั่วในใจอยู่ตลอดเวลา

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาตัวละครหลักใน “คติชาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง” ตามกรอบคิดของฟอร์สเตอร์ทำให้ทราบลักษณะนิสัยรวมถึงพัฒนาการของตัวละครที่เปลี่ยนไปตามวัยและประสบการณ์ชีวิต มอลลีมีความสุขตามแบบฉบับของชาวอินเดียนแดงและสามารถรักษาบุคลิกที่สงบเยือกเย็นไว้ในทุกสถานการณ์ เธอยังมีความผูกพันกับชนเผ่าและมีความรักต่อสมาชิกในครอบครัว เฮลเป็นคนอดทนและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ขณะเดียวกันก็มีนิสัยเจ้าเล่ห์และเหี้ยมโหด ลักษณะที่เด่นชัดของเฮอร์เนสคือ ความอ่อนแอและความรักภรรยาซึ่งปรากฏสลับกันไปมาตลอดชีวิตของเขามอลลีที่ย้อนแย้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้งในจิตใจของตัวละครและการต่อสู้ระหว่างความดีกับความชั่วซึ่งท้ายที่สุดก็ไม่ปรากฏผลแพ้ชนะอย่างชัดเจน

ความน่าสนใจของตัวละครหลักใน “คติชาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง” ไม่เพียงอยู่ที่การเป็นตัวละครหลายมิติอย่างเดียว แต่ยังเกิดจากกลวิธีการผูกตัวละครในบริบททางสังคมประวัติศาสตร์ ที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างนวนิยายแปลเรื่องนี้กับบริบทของสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ที่คติชาตกรรมชาวโอเซจเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนถึงช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 ที่สังคมเริ่มให้ความสนใจกับเรื่องความเสมอภาค ทำให้มีการรณรงค์เรียกร้องสิทธิแก่กลุ่มเปราะบางอย่างชาวอินเดียนแดงและกลุ่มชนต่างผิวอื่น ๆ ปฏิเสธไม่ได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างชาวอเมริกันผิวขาวกับชาวอินเดียนแดงเผ่าโอเซจตั้งอยู่บนพื้นฐานของมโนทัศน์เชื้อชาตินิยม (Racism) หรือความลำเอียงทางเชื้อชาติ (Ethnocentrism) ดังนั้น ในสายตาของคนผิวขาว ชาวพื้นเมืองคือ ความเป็นอื่น (Otherness) ซึ่งเกิดจากกระบวนการสร้างตัวตนในความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกัน ในเมื่อชาวพื้นเมืองไม่ใช่ตัวตนเดียวกับคนผิวขาวพวกเขาจึงเป็นอื่นหรือเป็นคนนอกกลุ่มที่ถูกเหมารวมให้มีลักษณะไม่น่าพึงพอใจและไม่น่าเชื่อถือ (Crang, 1998) อนึ่ง ชาวอเมริกันผิวขาวไม่เพียงมองความเป็นอื่นของเผ่าโอเซจจากความแตกต่างอย่างเดียว แต่ยังมีแนวคิดเรื่องความด้อยกว่าทางวัฒนธรรมแฝงซ่อนอยู่ด้วย มโนทัศน์เชื้อชาตินิยมทำให้เกิดอคติระหว่างกลุ่มชนอย่างไม่ต้องสงสัย แต่ที่ร้ายแรงกว่านั้นคือ แนวคิดนี้ได้เข้ามามีผลต่อการวางนโยบายและกฎหมายของสหรัฐอเมริกาในอดีต ที่ก่อให้เกิดการแบ่งแยกและการกีดกันผู้คน เช่น กรณีที่กฎหมายกำหนดให้ชาวโอเซจ

ที่ถูกตัดสินให้เป็นบุคคล “ไร้ความสามารถ” ต้องมีผู้ปกครองผิวขาวช่วยดูแลเรื่องการเงินให้ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 สังคมสหรัฐอเมริกาเริ่มให้ความสำคัญกับเรื่องความเสมอภาคระหว่างพลเมืองรวมถึงประเด็นสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง อันนำไปสู่ทฤษฎีวิพากษ์เชื้อชาติ (Critical Race Theory) (Saiphan, 2021: 253) ทิวทัศน์วิจารณ์โน้ตชนเชื้อชาตินิยมและต่อต้านการเลือกปฏิบัติระหว่างกลุ่ม โดยวรรณกรรมและภาพยนตร์ซึ่งเป็นผลผลิตของกระแสวัฒนธรรมหลักได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ การเคลื่อนไหวทางสังคมดังที่กล่าวมาแม้จะไม่สามารถจัดทิศทางเชื้อชาติให้หมดไปจากสหรัฐอเมริกาอย่างสมบูรณ์ แต่ก็ช่วยให้กลุ่มเปราะบางอย่างชาวอินเดียนแดง และกลุ่มชนต่างผิวอื่น ๆ ได้รับการยอมรับมากขึ้นและมีสิทธิเท่าเทียมกับคนผิวขาวในทางกฎหมาย

ความคล้ายคลึงกันระหว่างนวนิยายแปลเรื่อง “คติฆาตกรรมเมื่อดอกไม้ร่วงโรยในคืนจันทร์เต็มดวง” กับวรรณกรรมที่สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางสังคมสหรัฐอเมริกาจากลัทธิเหยียดผิวอย่างนวนิยายแปลเรื่อง “ฤๅสน์สุดมนุษย์ภาพ” หรือภาพยนตร์เรื่อง “Moonlight” คือ ตัวละครหลักล้วนมีลักษณะนิสัยหลายอย่างและผู้แต่งพยายามชี้ให้เห็นว่า การที่คนคนหนึ่งจะบรรลุภาวะได้จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ชีวิตและมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป อนึ่ง ในสังคมมีทั้งคนดีและคนไม่ดีผสมกันอยู่หรือแม้แต่ในบุคคลคนเดียวกันก็ยังมีบุคลิกที่ขัดแย้งกันได้ นอร์ธถูกคนผิวขาวลักตัวไปและต้องทำงานอย่างหนักในไร่ฝ้ายและไร่อ้อยของเจ้านายผิวขาว แต่เจ้านายบางคนก็มีเมตตาต่อเขามาก ที่สำคัญคือ นอร์ธไม่สามารถกอบกู้ความเป็นอิสระของตนเองด้วยความช่วยเหลือจากเพื่อนอเมริกันผิวขาว ไชรอนมีลักษณะที่ดีหลายอย่าง แต่การที่เขาประกอบอาชีพเป็นผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ก็ไม่ใช่สิ่งที่น่าชื่นชม ไชรอนเคยถูกเพื่อนในโรงเรียนรังแกและเอาเปรียบ แต่เด็กหนุ่มผิวขาวที่เขาตกหลุมรักก็เป็นคนที่จริงใจและมั่นคงต่อเขาเสมอมา หรือในกรณีของมอลลี คนที่ทวงความยุติธรรมให้กับครอบครัวของเธอคือทอม ไวต์ (Tom White) ชาวอเมริกันผิวขาวที่ทำงานในหน่วยลาดตระเวนที่กซัส การพิจารณาผลงานชุดนี้โดยภาพรวมซึ่งนักเขียนส่วนใหญ่เป็นคนผิวขาวยังทำให้เห็นถึงกระแสการโต้กลับของชาวอเมริกันผิวขาวจากแรงต่อต้านของกลุ่มชนต่างผิว ผู้เขียนหลายคนพยายามชี้ให้เห็นว่า ลัทธิเหยียดผิวมีส่วนทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมในสหรัฐอเมริกาก็จริง แต่ไม่ใช่ทั้งหมด มุมมองในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันระหว่างคนผิวขาวกับชาวพื้นเมืองเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่ความไม่ลงรอยกัน เฮลเข้าใจมาโดยตลอดว่า เขาไม่ได้แสวงหาประโยชน์

จากชาวโอเซจ แต่สิ่งที่ทำลงไปเป็นการทำตามอุดมการณ์ในการสร้างสรรค์บ้านเมือง “เฮลเองไม่ได้มุ่งมันที่จะเปลี่ยนแค่ตัวเขาเท่านั้น แต่ยังต้องการเปลี่ยนบ้านป่าเมืองเถื่อนที่เขาเดินทางมา เขาไฟฝันจะล้อมรั้วแบ่งทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่ออกเป็นสวนและสร้างเครือข่ายชุมชนการค้าและเมือง” (Grann, 2013: 45) เช่นเดียวกับที่บุคลิกที่เจ็บขริบและการชอบอยู่อย่างโดดเดี่ยวของชาวอินเดียนแดงเผ่าที่พ็อกซ์ทำให้เพื่อนบ้านผิวขาวมีความรู้สึก ว่า ชาวพื้นเมืองเป็นกลุ่มชนที่แตกแยกและเข้าหายาก (Gearing, 1988: 9) ส่วน นักมานุษยวิทยาที่ไปเก็บข้อมูลในชุมชนของชาวอินเดียนแดงเผ่ายาโนมาโมรู้สึกท้อใจหลายครั้งเมื่อต้องเผชิญกับความสับสนและนิสัยที่ขบถก้านแก่งของชาวพื้นเมือง (Santasombat, 2007: 161-162) ประเด็นบางอย่าง เช่น การแขวนศพบนกิ่งไม้เพื่อที่ผู้ตายจะได้ขึ้นสวรรค์ ก็ไม่ควรให้ดำรงอยู่ต่อไปตามความเห็นของหน่วยปกครองส่วนท้องถิ่นดังปรากฏในนวนิยายแปลเรื่อง “บักก็บาวะ” (Keseey, 2016: 391)

การพิจารณานวนิยายแปลเรื่อง “คดีฆาตกรรมเมื่อดอกไม้วังรอยในคืนจันทร์เต็มดวง” ทั้งจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ลักษณะนิสัยของตัวละครรวมถึงมุมมองของผู้เขียน ทำให้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารทางการเมืองและสังคมวัฒนธรรม ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อวิถีคิดและวิถีชีวิตของชุมชน การทำความเข้าใจบริบทจึงไม่เพียงช่วยให้ผู้อ่านวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอได้อย่างรอบด้าน แต่ยังอาจประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาที่ละเอียดอ่อนอย่างเรื่องการแบ่งแยกด้านสีผิวหรือการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของชาวพื้นเมือง โดยที่ไม่กระทบถึงอัตลักษณ์ของชุมชน การบังคับอาจเป็นวิธีที่ทำให้เห็นผลเร็วแต่ย่อมไม่ส่งผลดีในระยะยาว การประนีประนอมระหว่างความแตกต่างต่างหากที่จะทำให้ชุมชนมีความสมานฉันท์และสามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างมีความสุขต่อไป

References

- Bauer, P. (2024). **Moonlight**. <https://www.britannica.com/topic/Moonlight-2016-film>
- Bernick, E. D. (2023). **We the Killers: The Law of Settler Violence and Native Persistence beyond “Flower Moon”**. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=4671230
- Charatpet, W. (2012). **The Creation of Characters in Kingchat's novels**. [in Thai]. M.A. Thesis (Thai), Silpakorn University.

- Chariyakhunkan, P. (2021). **The Constructive meaning of Mummies through Films as Representation of Ancient Egypt Culture.** [in Thai]. M.A. Thesis (Management of Cultural Heritage and Creative Industries), Thammasat University.
- Crang, M. (1998). **Cultural Geography.** London: Routledge.
- Forster, E. M. (1974). **Aspects of the Novel.** New York: Penguin.
- Gearing, F. O. (1988). **The Face of the Fox** (Ganjanapan, A., trans.). [in Thai]. Bangkok: The Foundation for the Promotion of Social Sciences and Humanities Textbooks Projects.
- Grann, D. (2023). **Killers of the Flower Moon** (Suphakkharot, N., trans.). [in Thai]. Bangkok: Words.
- Kasamwonghong, C. (2020). **An Analysis of Characters and the Relationship between Dimensions of Reality and Dream in Fantasy Films.** [in Thai]. B.Com.Arts Thesis (Film and Television Writing and Directing), Rangsit University.
- Kesey, K. (2016). **One Flew over the Cuckoo's Nest** (3rd ed). New York: Penguin Random House.
- Ingkutanon, K. (2012). **Ko-Eet-Senko: Warrior of the Sun wheel.** [in Thai]. Bangkok: Khlet Thai.
- Kosanwattana, S. (1960). **Literary Principles and Techniques.** [in Thai]. Chiang Mai: Chiang Mai University.
- Lee, H. (2023). **To Kill a Mocking Bird** (Chanthongsuk, W., trans.). [in Thai]. Bangkok: Words.
- Maha Chakri Sirindhorn. (1992). **Visiting the Native American Territory.** [in Thai]. Bangkok: Nanmee Books.
- Manlikamas, K. (2019). **Literature Criticism** (20th ed). [in Thai]. Bangkok: Ramkhamhaeng University.
- Morska, I. (2022). Animality as an excuse for murder: David Grann and Killers of the flower Moon. **Beyond Philology**, 19(4), 97-127.

- Neihardt, J. G. (2012). **Black Elk Speaks** (Chanthrasanti, P., trans.). [in Thai]. Bangkok: Samanchon.
- Northup, S. (2013). **Twelve Years a Slave** (Tiptiempong, K., trans.). [in Thai]. Bangkok: Classact.
- Pfeiffer, L. (n.d.). **12 Angry Men**. <https://www.britannica.com/biography/Cicely-Tyson>
- Phongphaibun, S. (1964). **Literature and Contemporary Literature**. [in Thai]. Bangkok: Aksorn Phatthana.
- Pramoj, K. (2002). **Battle of Complexions**. [in Thai]. Bangkok: Dokya 2000.
- Saiphon, P. (2021). Critical Race Theory and the return of Racism. [in Thai]. **Journal of Anthropology, Sirindhorn Anthropology Centre (JASAC)**, 4(2), 252-260.
- Santasombat, Y. (2007). “Yanomamo : The fierce people”. In Y. Santasombat, editor. **A Samurai's Wife** (3rd ed) (pp. 139-180). [in Thai]. Pathum Thani: OCT.
- Tantiwitthayaphithak, W. (2015). **Where the Sun Shines, I Won't Fight Anymore** (5th ed). [in Thai]. Bangkok: Gipzy.
- The Royal Institute. (2013). **Thai Dictionary by the Royal Institute 2011** (2nd ed). [in Thai]. Bangkok: Nanmee Books.
- Ulliya, M. (2024). **Racial Issues Reflected in David Grann's Killers of the Flower Moon: the Osage Murders and the Birth of the FBI**. https://eprints.uad.ac.id/64959/7/T1_2000026120_NASKAH_PUBLIKA_SI__240624113514.pdf
- Yenbutr, M. (2005). **Black Female Slaves in American Novels**. [in Thai]. M.A. Thesis (Comparative Literature), Chulalongkorn University.